

POZNAŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 19

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz. 220. Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 19. IV. 1929 w sprawie mianowania wójta na obwód Rojewo	618
„ 221. Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 29. IV. 1929 w sprawie mianowania wójta na obwód Dąbrowa Biskupia	618
„ 222. Obwieszczenie Starosty powiatu poznańskiego z dnia 16. IV. 1929 r. w sprawie wyłączenia z obszaru dworskiego Chmielniki folwarku Wielkawieś i wcielenia go do gminy wiejskiej Kraplewo powiatu poznańskiego	618
„ 223. Ogłoszenie Starosty Czarnkowskiego z dnia 30. IV. 1929 r. w sprawie postępowania odszkodowawczego z tytułu wywłaszczenia nieruchomości	618
„ 224. Obwieszczenie Starosty Międzychodzkiego z dnia 23. IV. 1929 w sprawie przyłączenia parcel do gminy Silna w powiecie międzychodzkiem	618
„ 225. Obwieszczenie wójta w Rokietnicy z dnia 26. IV. 1929 r. w sprawie skasowania części drogi gminnej	619
„ 226. Obwieszczenie wójta w Podzamczu z dnia 5. IV. 1929 r. w sprawie skasowania drogi w obrębie majątności Torzeniec pow. Kępno	619
„ 227. Obwieszczenie wójta w Podzamczu z dnia 4. IV. 1929 r. w sprawie skasowania ścieżki w Mirkowie pow. Kępno	619
„ 228. Ruch służbowy Wielkp. Izby Skarhowej w Poznaniu w czasie od dnia 19. II. do 31. III. 1929	619
„ 229. Rozporządzenie porządkowo-sanitarne Wojewody Poznańskiego z dnia 10 maja 1929 r. w sprawie służby nocnej aptek w m. Poznaniu	658
„ 230. Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 11 maja 1929 r. o ruchu ulicznym w stołecznym mieście Poznaniu	659

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Statut o opłatach specjalnych drogowych na rzecz powiatu szubińskiego	622
Statut Nowotomyskiego Powiatowego Związku Komunalnego w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych	623
Statut o opłatach specjalnych drogowych na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego w Nowym Tomysłu	625
Ogłoszenie statutu Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Kościana	627
Ogłoszenie statutu Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Poznańskiego	640
Zmiana statutu Spółki od- i nawodnienia Rowo—Okonin	653
Uzupełnienie statutu Spółki Drenarskiej w Kucharach z dnia 27. 8. 1928 r.	653
Konkurs	653
Zagubione dokumenty	653
Zalecanie książek	654
Publikacje sądowe	654

DZIAŁ URZĘDOWY

220.

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 19. IV. 1929 w sprawie mianowania wójta na obwód Rojewo.

Zgodnie z postanowieniem art. 105 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz par. 56 pruskiej ordynacji powiatowej z dnia 19-go marca 1881 r. (Zb. ust. pr. str. 179) mianuję na podstawie listy propozycyjnej, przedłożonej mi przez Sejmik Powiatowy i uzupełnionej przez Izbę Wojewódzką, z pośród proponowanych kandydatów w miejsce p. Szymona Wachowiaka, który się urzędu zrzekł, p. Kornela Raczkowskiego, administratora dóbr w Topoli, wójtem na obwód Rojewo powiatu inowrocławskiego.

Za Wojewodę: (—) Czapski
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

221.

Obwieszczenie Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu z dnia 29. IV. 1929 w sprawie mianowania wójta na obwód Dąbrowa Biskupia.

Zgodnie z postanowieniem art. 105 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz par. 56 pruskiej ordynacji powiatowej z dnia 19-go marca 1881 r. (Zb. ust. pr. str. 179) mianuję na podstawie listy propozycyjnej, przedłożonej mi przez Sejmik Powiatowy i uzupełnionej przez Izbę Wojewódzką, z pośród proponowanych mi kandydatów w miejsce p. Mieczysława Zabłockiego, który się zrzekł urzędu, p. Franciszka Iwickiego, właściciela ziemskiego, wójtem na obwód Dąbrowa Biskupia powiatu inowrocławskiego.

Za Wojewodę: (—) Czapski
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

222.

Obwieszczenie Starosty powiatu poznańskiego z dnia 16. IV. 1929 r. w sprawie wyłączenia z obszaru dworskiego Chmielniki folwarku Wielkawieś i wcielenia go do gminy wiejskiej Kraplewo powiatu poznańskiego.

Uchwała.

Na podstawie ustępu 4 § 2 pruskiej ordynacji wiejskiej z dnia 3 lipca 1891 r. (zbiór praw str. 233) uchwała Wydział Powiatowy wyła-

czyć z obszaru dworskiego Chmielniki folwark Wielkawieś i przyłączyć go do gminy wiejskiej Kraplewo powiatu poznańskiego. Sprzeciw gminy Kraplewo oddała Wydział Powiatowy jako nieuzasadniony, ponieważ przyłączenie to leży w interesie publicznym po myśli § 2, ustęp 5 a ordynacji wiejskiej.

Wydział Powiatowy Powiatu Poznańskiego

(—) Kłos. (—) Boczoń. (—) Staniewski.

(—) Grembowicz. (—) Jaskuła.

* * *

Powyższą uchwałę podaję do publicznej wiadomości.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Kłos, Starosta Powiatowy.

223.

Ogłoszenie Starosty Czarnkowskiego z dnia 30. IV. 1929 r. w sprawie postępowania odszkodowawczego z tytułu wywłaszczenia nieruchomości.

Celem ustalenia wysokości odszkodowania za część parceli nr. 468/21 z nieruchomości księgi wieczystej Bzowo tom III. wykaz 171 własności rolnika Leona Wujca, zamieszkałego w Goraju — wyznaczam termin na dzień

15-go maja 1929 r. o godz. 11-tej
przedpołudniem

w gmachu Starostwa w Czarnkowie, pokój nr. 3.

Stosownie do § 25 ust. 5 ustawy wywłaszczeniowej z dnia 11-go czerwca 1874 r. (Zb. ust. pr. str. 371) wzywam wszystkich interesowanych do stawienia się na powyższy termin z tem ostrzeżeniem, że w razie niestawiennictwa zapozwanych odszkodowanie zostanie ustalone i wypłacone lub zdeponowane kwoty wynagrodzenia zarządzone będzie bez ich udziału.

Komisarz dla sprawy odszkodowania
Starosta Powiatowy: (—) Boguszewski.

224.

Obwieszczenie Starosty Międzychodzkiego z dnia 23. IV. 1929 w sprawie przyłączenia parcel do gminy Silna w powiecie międzychodzkiem.

Na zasadzie § 2 ustęp 1 ordynacji wiejskiej z dnia 3. 7. 1891 r. (zb. ust. pr. str. 233) uchwałił Wydział Powiatowy w Międzychodzie na posiedzeniu w dniu 16 kwietnia 1929 r. wolne pod względem komunalnym parcele zapisane w księdze wieczystej Betsche tom III. karta 115 nr. parcel 353, 354 a i b, 355, 356, 364 a i b, tom III karta 143 nr. parcel 333, 334, 335 a—d, 336, 337 628/378, tom III karta 146 nr. parcel 276, 277, 278, 279, 320, 321, 322, 388/318,

389a/319, 389b/319, karta 209 nr. parceli 280, tom VI karta 252 nr. parcel 391/295, 392/296, 393/297, 394/299, 395a/298, 395b/298, 396/300, 397/303, 398/302, 399/302, 401/301, 402/298, 403/302, 404/304, 405/305, 406/306, tom VI karta 257 nr. parcel 329, 330 a—c, 331, 332, 332 a, 619/275, tom VI karta 258 nr. parcel 313 a i b, 314, 315, 316, 317, tom VI karta 266 nr. parcel 284 a i b, 285, 286, 387/318, 390 a i b/319, 281, 282, tom VI karta 267 nr. parcel 340 a—c, 341, 342, 343, 365 a i b, 366, karta 270 nr. parcel 308, 309, 310, karta 273 nr. parcel 307 a i b, tom VII karta 283 nr. parceli 400a/298, tom VII karta 295 nr. parcel 349 a—c, 350, 351, 591/352, tom VII karta 296 nr. parcel 344, 345, 346, 347, 361, 362, 363, tom VII karta 302 nr. parcel 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, tom VII karta 309 nr. parcel 624/324, 325, 326, 625/327, 328, tom VII karta 320 nr. parcel 357, 358, 359 a i b, 360 — oraz grunty bez oznaczenia w księdze wieczystej, a mianowicie parcele nr. 368, 369, 370, 371, 372 a i b, 627/373, 374, 375 a i b, 376, 377, 620/274, 283, 312, 323, 338, 339, 623/348 i 626/367 o ogólnej powierzchni 233,90,49 ha, stanowiące osadę Wrony, złączyć z gminą wiejską Silna, powiatu międzychodzkiego.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Dr. Puł, Starosta Powiatowy.

225.

Obwieszczenie wójta w Rokietnicy z dnia 26. IV. 1929 r. w sprawie skasowania części drogi gminnej.

Zarząd Gminy Mrowino w powiecie poznańskim stawił wniosek o skasowanie pewnej części drogi gminnej, prowadzącej przez huby cerekwickie do lasu pamiątkowskiego, tuż przy gospodarstwie wdowy Józefy Jabłońskiej z Mrowina (huby cerekwickie), a wzamian tejże zamierza utworzyć nową część drogi a mianowicie, poza zagrodą wzgl. stodołą nowo-pobudowaną wdowy Jabłońskiej do lasu pamiątkowskiego.

Powyższy zamiar podają po myśli § 57 ustawy o kompetencji władz administracyjnych z dnia 1 sierpnia 1883 r. (zbiór ustaw pruskich strona 237) do wiadomości publicznej z nadmienieniem, że ewentualne uzasadnione sprzeciwy wnieść należy w przeciągu 4 tygodni, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego, do podpisanej władzy policyjno-drogowej.

Jeżeli uzasadnione sprzeciwy nie wpłyną, nastąpi orzeczenie po myśli wniosku. Plan sytuacyjny wyłożony jest do publicznego wglądu w godzinach urzędowych u podpisanego.

Wójt: (—) Kullak, jako władza policyjno-drog.

226.

Obwieszczenie wójta w Podzamczu z dnia 5. IV. 1929 r. w sprawie skasowania drogi w obrębie majątności Torzeniec pow. Kępno.

Stosownie do § 57 ustawy z dnia 1. 8. 1883 r. o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór ustaw pruskich str. 237) podają do publicznej wiadomości, że majątność Torzeniec w powiecie kępińskim stawiła wniosek o zniesienie około 800 metrów drogi publicznej, prowadzącej od gminy Wyszaków przez pola majątności Torzeniec do drogi publicznej Starypan — szosa Wyszaków — Mechnice, ponieważ droga ta z powodu przeprowadzonej parcelacji łączy się z nowo wymierzoną drogą, która ma bezpośrednie połączenie z szosą Wyszaków—Mechnice.

Sprzeciwy, odpowiednio uzasadnione, należy wnieść w przeciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia do tutejszego Wójtostwa jako władzy policyjno-drogowej, gdzie w godzinach urzędowych można przeglądać plan skasować się mającej drogi.

W razie niewniesienia sprzeciwów w wyżej określonym terminie, nastąpi prawomocne orzeczenie po myśli wniosku.

Wójt jako władza policyjno-drogowa
(—) Długaszewski.

227.

Obwieszczenie wójta w Podzamczu z dnia 4. IV. 1929 r. w sprawie skasowania ścieżki w Mirkowie pow. Kępno.

Stosownie do § 57 ustawy z dnia 1. 8. 1883 r. o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór ustaw pruskich str. 237) zarządzam niniejszem zniesienie ścieżki, prowadzącej od szosy Podzamcze — Wyszaków przez grunty gospodarzy z Mirkowa do drogi publicznej Mirków—Teklinów, ponieważ na skutek obwieszczenia mego z dnia 12. II. 1929 roku w Dzienniku Wojewódzkim nr. 10, poz. 144, sprzeciwów nie wniesiono.

Wójt jako władza policyjno-drogowa
(—) Długaszewski.

228.

Ruch służbowy Wielkp. Izby Skarbowej w Poznaniu w czasie od dnia 19. II. do 31. III. 1929.

Przyjęcia:

Kurzajek Władysław, prakt. XI st. sł. Urzędu Skarb. podat. i opł. skarb. w Jarocinie, przyjęty dekr. z dnia 20. I. 1929. l. I. 22302/28.

Kulesza Franciszek, prakt. XI st. sł. Urzędu Skarb. podat. i opł. skarb. w Gnieźnie, przyjęty dekr. z dnia 10. I. 1929 l. I. 22303/28.

Kaczmarek Stanisław, prakt. XI st. s. Urzędu Skarb. podat. i opł. skarb. w Pleszewie przyjęty dekr. z dn. 16. I. 1929 l. I. 1899/28.

Szuro Eustachy, kontr. buchalter z wynagr. 500 zł miesięcznie Wydziału II. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 18. I. 1929 l. I. 1164.

Grobelniak Edmund, prakt. w XI. st. s. Kasy Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 24. I. 1929 l. 20413/28.

Kędziński Jan, pracownik kontr. z wynagr. 80% XII. st. s. Urzędu Katastr. w Krotoszynie. przyjęty dekr. z dnia 28. I. 1929 l. I. 2143/29.

Kalksteinówna Zofja, kontr. pracow. w XIII. st. s. Wydział II. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęta dekr. z dn. 30. I. 1929 l. I. 22370/28.

Skorupski Michał, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Poznaniu m. III, przyjęty dekr. z dnia 30. I. 1929 l. I. 1216/29.

Lewandowiczówna Amelja, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Poznaniu III, przyjęta dekr. z dnia 30. I. 1929 l. I. 1158/29.

Znaniński Juljusz, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Gnieźnie, przyjęty dekretem z dn. 30. I. 1929 l. I. 1955/29.

Knitter Józef, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. podat. i opł. skarb. w Poznaniu powiat, przyjęty dekr. z dnia 30. I. 1929 l. I. 1176/29.

Wolski Ludwik, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. podat. i opł. skarb. w Czarnkowie przyjęty dekr. z dnia 30. I. 1929 l. I. 1835/29.

Burchardt Jan, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. podat. i opł. skarb. w Grodzisku, przyjęty w dniu 31. I. 1929 l. I. 2107/29.

Treliński Stefan, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. podat. i opł. skarb. w Środzie, przyjęty dekr. z dnia 31. I. 1929 l. I. 1161/29.

Przekwas Edward, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. podat. i opł. skarb. w Kościanie, przyjęty dekr. z dnia 7. II. 1929 l. I. 1175/29.

Leszczyński Wincenty, prakt. XI. st. s. Wydział IV. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 12. II. 1929 l. I. 1172/29.

Zawilski Eugenjusz Michał, prakt. X. st. s. Urzędu Katastr. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dn. 11. II. 1929 l. I. 2827/29.

Knapowska Aniela, prakt. XI. st. s. Wydział III Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, dekr. z dnia 14. II. 1929 l. I. 19893/28.

Lindner Józef, kontr. woźny XVI st. s. Kasy Skarb. w Bydgoszczy, przyjęty dekr. z dnia 15. II. 1929 l. I. 2906/29.

Płóciennik Stanisław, woźny kontrakt. XVI. st. s. Wydz. I. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 15. II. 1929 l. I. 2441/29.

Talarczyk Feliks, woźny kontr. XVI. st. s. Wydział I. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 15. II. 1929 l. I. 3261/29.

Plączek Aleksander, prakt. XI. st. s. Wydział III Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, dekr. z dnia 19. II. 1929 l. I. 2640/29.

Dobierzewski Ignacy, prakt. XI. st. s., Wydział III Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z d. 19. II. 1929 l. I. 2832/29.

Szełkiewicz Tadeusz, prakt. XI. st. s. Urz. Skarb. podat. i opł. skarb. w Poznaniu III, przyjęty dekr. z dn. 21. II. 1929 l. I. 1164/29.

Szurkowski Wincenty, kontrakt. buchalter z wynagr. 500 zł miesięcznie Wydz. II. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 26. II. 29 l. I. 4166/29.

Kuźdowicz Juljan, prakt. X. st. s. Wydz. II. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dn. 19. II. 1929 l. I. 2450/29.

Żarniewicz Bronisław, prakt. XI. st. s. Wydz. IV. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dn. 5. III. 1929 l. I. 2370/29.

Futro Kazimierz, prakt. XI. st. s. Kontrolii Skarbowej w Poznaniu, przyjęty dekr. z dnia 4. III. 1929 l. I. 2481/29.

Modzewski Łucjan, buchalter kontr. z wynagr. 400 zł mies. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. Bydgoszcz m. II, przyjęty dekr. z dn. 7. III. 29 l. I. 4810/29.

Simon Augustyn, kontr. woźny XVI. st. s. Wydz. I. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęty dekr. z dn. 4. III. 1929 l. I. 4682/29.

Erdmann Czesław, kontr. sekwestr. XI. st. s. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Bydgoszczy pow., przyjęty dekr. z dn. 15. III. 1929 l. I. 5313/29.

Sikorska Wacława, pracow. kontr. Wydz. I. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przyjęta dekr. z dn. 1. III. 1929 l. I. 3313/29.

Jankowski Leon, sezonowy sekwest. z wynagr. 8 zł dziennie Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Poznaniu II, przyjęty dekr. z dn. 27. III. 29 l. I. 6357/29.

Nowak Józef, sezonowy sekwestr. z wynagr. 8 zł dziennie, Urząd Skarb. pod. w Poznaniu IV, przyjęty dekr. z dn. 27. III. 1929 l. I. 1753/29.

Z w o l n i e n i :

Wencel Ludwik, praktykant w XII. st. s. Urz. Skarb. pod. w Rawiczu, zwolniony z dniem 28 lutego 1929, dekr. z dn. 23. II. 1929 l. I. 3849/29.

Ratajczak Ludwik, kontr. pracow. w XI. st. s. Urz. Skarb. pod. w Wolsztynie, zwolniony z dn. 21. II. 1929 l. I. 3816/29.

Jankowski Apolinary, st. referent. w VII st. s. Wydział Izby Skarb. w Poznaniu, z dn. 28. II. 1929 dekr. z dn. 1. III. 1929 l. I. 4591/29.

Checiński Jan, prow. sekretarz w X. st. s. Wydz. IV. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, zwolniony z 31. I. 1929 dekr. z dn. 26. II. 1929 l. I. 4388/29.

Pastuszek Władysław, kontroler w VIII. st. sł. Kasy Skarb. w Poznaniu, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. z dn. 11. III. 1929 l. I. 36/29 Pr.

Modzewski Łucjan, prow. kontroler w X. st. sł. Urz. Skarb. podat. w Bydgoszczy m., zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 7. III. 1929 l. I. 4810/29.

Kłoniecki Władysław, prow. pomoc. asyst. w XII. st. sł. Urz. Katastr. w Szubinie, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. z dn. 15. III. 1929 l. I. 4915/29.

Prus Wojciech, st. komisarz w IX. st. sł. Kontroli Skarb. w Bydgoszczy, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. z dn. 20. III. 1929 l. I. 6015/29.

Smoch Wiktor, kontr. pracow. w XII. st. sł. Urzędu Katastralnego w Kępnie, zwolniony z dn. 14. III. 1929 dekr. z dn. 14. III. 1929 l. I. 5184/29.

Góralczyk Franciszek, kontr. prac. X. st. sł. Urzędu Katastr. w Żninie, zwolniony z dniem 16. III. 1929 dekr. z dn.

Graus Stefan, adjunkt kanc. IX. st. sł. Wydz. III. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu dekr. z dnia 25. III. 1929 l. 86 Pr./29.

Dolata Walenty, pracow. kontr. z pobor. 80% XII. st. sł. Urzędu Katastr. w Ostrowie, z dniem 31. III. 1929 dekr. l. I. 6524/29.

Garecki Czesław, prow. rewident XI. st. sł. Kontr. Skarb. w Kościanie, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. l. 87 Pr./29.

Kuliński Kazimierz, urzędnik kontr. XI. st. sł. Kasy Skarb. w Kępnie, zwolniony z dniem 31 marca 1929 dekr. z dn. 26. III. 1929 l. I. 6420/29.

Klinowiecki Ignacy, kancelista XI st. sł. Urz. Skarb. pod. w Kościanie, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. 75/29.

Andrzejczak Stanisław, kontroler VIII. st. sł. Wydz. IV. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. I. 5635/29.

Walczakiewicz Marja, adjunkt kanc. IX. st. sł. Oddz. Katastr. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 29. III. 1929 l. I. 7166/29.

Walter Karol, inspektor w VIII. st. sł. Kont. Skarb. w Jarocinie, przenies. w stan spoczynku z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 29. III. 1929 l. I. 5007/29.

Dr. Bylina Józef, radca skarb. w VI. st. sł. Wydz. V. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. z dn. 29. III. 1929 l. I. 7154/29.

Czarliński Michał, księgowy VII. st. sł. Wydz. II. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, przen. w stan spoczynku z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 29. III. 1929 l. I. 7155/29.

Szukalski Stanisław, adjunkt kanc. w VIII. st. sł. Wydziału IV. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 29. III. 1929 l. I. 7181/29.

Paszkowski Józef, komisarz w X. st. sł. Kontroli Skarb. w Pniewach, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. I. 6123/29.

Dolczewski Augustyn, adj. kanc. w IX. st. sł. Urzędu Opł. Stempl. w Poznaniu, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 29. III. 1929 l. I. 5008/29.

Wieczorek Florjan, prow. rewident w XI. st. sł. Kontroli Skarbowej w Skalmierzycach, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 18. III. 1929 l. I. 5611/29.

Małecki Stefan, prow. rewident XI. st. sł. Kontroli Skarb. w Rogoźnie, zwolniony z dniem 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. I. 59/Pr./29.

Miękus Antoni, sekwestr. w XI. st. sł. Urz. Skarb. pod. w Szamotułach, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. 60/29.

Grams Stefan, adjunkt kanc. IX. st. sł. Wydz. III. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 25. III. 1929 l. 85/Pr./29.

Wucow Marja, kontr. urzęd. w XI. st. sł. Kasy Skarb. w Poznaniu, zwoln. z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 25. III. 1929 l. 85/Pr./29.

Małecki Marcin, adjunkt kanc. IX. st. sł. Urz. Skarb. pod. w Strzelnie, zwoln. z dn. 31. III. 1929 dekr. z dnia 28. III. 1929 l. 61/Pr./29.

Włodek Tadeusz, pracow. kontr. XI. st. sł. Urz. Skarb. pod. w Bydgoszczy m., zwoln. z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. I. 6801/29.

Strabuszyński Heljodor, naczel. kanc. VIII. st. sł. Urzędu Katastr. w Poznaniu, zwolniony z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. I. 7057/29.

Lahuta Florjan, prac. kontr. Urz. Skarb. pod. w Międzychodzie, zwoln. z dn. 31. III. 1929 dekr. z dn. 28. III. 1929 l. 56 Pr./29.

M i a n o w a n i a :

Paziuk Antoni, naczel. w VIII. st. sł. Kasy Skarb. w Międzychodzie dekr. z dn. 15. II. 1929 l. I. 3437/29.

Nowak Kazimierz, kontrolerem w IX. st. sł. Kas. Skarb. w Śremie, dekr. z dn. 15. II. 1929 l. I. 3437/29.

Staszewska Marja, adj. kanc. X. st. sł. Wydz. III. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, dekr. z dn. 15. II. 1929 l. I. 3437/29.

Rakowski Leon, sekretarzem X. st. sł. Urz. Sk. pod. w Poznaniu IV. dekr. z dn. 26. II. 1929 l. I. 4059/29.

Klinowiecki Ignacy, kancelistą XI. st. sł. Urz. Sk. podat. i opł. skarb. w Kościanie, dekr. z dn. 26. II. 1929 l. I. 4020/29.

Wolny Wacław, mierniczym VIII. st. st. Oddz. Katastr. w Poznaniu, dekr. z dn. 2. III. 1929 I. I. 4266/29.

Adamowicz Stanisław, sekretarzem w IX. st. st. Urz. Sk. pod. w Wyrzysku, dekr. z dn. 1. III. 1929 I. I. 4326/29.

Tomczak Tomasz, kancelista XI st. st. Urz. Skarb. pod. i o. sk. w Śmiglu, dekr. z dn. 19. III. 1929 I. I. 5902/29.

Winnicki Mieczysław, referendarzem VIII. st. st. Urz. Sk. pod. i opł. sk. w Lesznie, dekr. z dn. 16. III. 1929 I. I. 5089/29.

Szymański Antoni, kancelistą XI. st. st. Urz. Sk. pod. i opł. sk. w Gostyniu, dekr. z dn. 16. III. 1929 I. I. 4580/29.

Wiśniewski Michał, referendarzem VII. st. st. Oddz. Katastr. w Poznaniu, dekr. z dn. 16. III. 1929 I. I. 5809/29.

Lasota Karol, sekretarzem X. st. st. Wydziału I. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, dekr. z dn. 23. III. 1929 I. I. 6792/29.

Kostrzewski Stanisław, kancelistą XI. st. st. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Wągrówcu, dekr. z dnia 23. III. 1929 I. I. 6275/29.

Nowak Jan, asesorem VII st. st. Wydz. II Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu dekr. z dn. 4. III. 1929 I. I. 4602/29.

Piekarek Stanisław, sekretarzem X. st. st. Urz. Sk. pod. i opł. sk. w Poznaniu I, dekr. z dnia 1. III. 1929 I. I. 4327/29.

Przeniesienia:

Kabat Łucjan, prakt. Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Szamotułach, przenies. do Kasy Skarb. w Szamotułach, dekr. z dn. 7. II. 1929 I. 2592/29.

Kuźmińska Prakseda, prakt. z Kas. Skarb. do Urz. Skarb. pod. i opł. skarb. w Szamotułach, dekr. z dn. 7. II. 1929 I. I. 2592/29.

Justka Władysław, asesor z Urz. Sk. pod. i opł. skarb. w Bydgoszczy I. do Gniezna, dekr. z dn. 11. II. 1929 I. I. 2977/29.

Heinricht Julian, asesor z Urzędu Skarb. pod. i opł. skarb. w Inowrocławiu do Grodziska, z dn. 12. II. 1929 I. I. 2808/29.

Cierpisz Władysław, sekretarz z Urz. Opłat Stempl. w Poznaniu do Wydz. II. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, z dn. 15. II. 1929 I. I. 3179/29.

Ziętkiewicz Jan, prow. kanc. z Urz. Sk. pod. i opł. sk. w Chodzieży do Koźmina, dekr. z dn. 15. II. 1929 I. I. 1054/29.

Klinowiecki Ignacy, rewid. z Kontroli Skarb. w Bojanowie do Kościana, dekr. z dn. 29. I. 1929 I. I. 754/29.

Gepert Stanisław, referendarz z Urz. Sk. pod. i opł. sk. w Obornikach do Poznania II. Wielkp. Izby Skarb., dekr. z dn. 28. II. 1929 I. I. 4337/29.

Głomski Ksawery, adjunkt z Urz. Katastr. w Tucholi do Sepolna, dekr. z dnia 18. II. 1929 I. I. 23492/28.

Kamiński Stanisław, rewizor z Wydz. IV. Wlkp. Izby Sk. w Poznaniu do Warszawy, reskr. Min. Skarbu z dn. 28. I. 1929 D. I. 545 2/29.

Bociański Marjan, sekretarz z Urz. Skarb. Akc. i Mon. P. w Poznaniu do Wydz. IV. Wlkp. Izby Sk. w Poznaniu, dekr. z dn. 28. II. 1929 I. I. 4027/29.

Józefczak Stefan, rachmistrz z Urz. Sk. Akc. i Mon. P. w Poznaniu do Wydz. IV. Wlkp. Izby Skarb. w Poznaniu, dekr. z dn. 28. II. 1929 I. I. 4027/29.

Marteńka Jan, Urzęd. kontrakt. z Wydz. III. W. I. S. w Poznaniu do Kasy Skarb. w Grodzisku, dekr. z dn. 1. III. 1929 I. I. 4401/29.

Nowakowski Józef, rachmistrz z Urz. Skarb. Akc. i Mon. Państw. w Gnieźnie do Wydz. IV. Wlkp. Iz. Sk. w Poznaniu, dekr. z dn. 24. I. 1929 I. I. 14/29.

Kawówna Anna, asyst. rachun. Wydz. III. W. I. S. w Poznaniu do Izby Skarb. w Krakowie, dekr. z dn. 14. III. 1929 I. I. 5790/29.

Konieczynski Władysław, rewident z Kontroli Skarb. w Śremie do Środy, dekr. z dn. 26. III. 1929 I. I. 6014/29.

Kuczyński Piotr, prowiz. rewid. z Kontroli Skarb. w Środzie do Śremu, dekr. z dn. 26. III. 1929 I. I. 6014/29.

Olejniczak Jan, kontr. woźny Kasy Skarb. w Ostrowie do Gniezna, dekr. z dn. 25. III. 1929 I. I. 6181/29.

Grubowski Tadeusz, sekretarz z Urz. Skarb. pod. w Kępnie do Gniezna, dekr. z dn. 29. III. 1929 I. I. 6428/28.

Wiśniewski Stefan, kancelista z Urz. Opł. Stempl. do Urz. Sk. pod. i opł. skarb. w Bydgoszczy m., dekr. z dn. 29. III. 1929 I. I. 5375/29.

Umarli:

Maternowski Roman, sekretarz Urz. Skarb. Akcyz i Monop. Państw w Międzychodzie, zmarł 15 marca 1929.

Czechowski Marcei, kontr. urz. Kas. Skarb. w Żninie, zmarł 10. III. 1929.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Statut o opłatach specjalnych drogowych na rzecz powiatu szubińskiego.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. nr. 6, poz. 32 z roku 1921) sejmik powiatu szubińskiego na posiedzeniu w dniu 25 lutego 1929 r. uchwalił niniejszy statut w sprawie poboru opłat specjalnych na utrzymanie dróg o następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1929/30 na utrzymanie dróg samorządowych w kwocie 379.061 zł., pomniejszona o kwotę 250.286 zł., stanowiącą dotację Wojewódzkiego Związku Samorządowego oraz powiatu, podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1. państwowego dodatku do podatku gruntowego, którego pobierze się 50%, co będzie stanowiło wpływ na kwotę 102.764 zł.
2. państwowego podatku przemysłowego, uiszczanego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, którego pobierze się 15%, co będzie stanowiło wpływ na kwotę 6.231 zł.
3. państwowego podatku od nieruchomości, którego pobierze się 50%, co będzie stanowiło wpływ na kwotę 19.780 zł.

§ 2.

Rozkładu dokonywa Zarząd Związku Komunalnego, przyczem przysługują mu prawa określone w art. 44 ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem.

Opłatę uiszczyć należy w dwóch równych ratach półrocznych: w miesiącu kwietniu, tudzież w czasie między 15 października a 15 listopada 1929 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i trybie wskazanym w § 11 ust. 2—5 i § 14 ust. 2 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 kwietnia 1906 (Zb. u. pr. st. 159), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.

Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31 lipca 1924 (Dz. U. R. P. nr. 73, poz. 721).

§ 5.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 zł., o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. VII. 1923 (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747).

§ 6.

Opłaty specjalne drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają za-

liczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, przemysłu i handlu.

§ 7.

Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Komunalnego.

§ 8.

Zarząd Związku Komunalnego obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 9.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w Orędowniku Urzędowym pow. szubińskiego. Szubin, dnia 25 lutego 1929 r.

Sejmik Powiatowy:

(—) Kutzner, Starosta Powiatowy.

Członkowie:

(—) Wekwert, (—) Paszkiet, (—) Wudziński.

* * *

Powyższy statut, zatwierdzony zarządzeniem Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 20 kwietnia 1929 r. l. dz. 3004/29 III, podaję do powszechnej wiadomości.

Szubin, dnia 25 kwietnia 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Kutzner, Starosta Powiatowy.

Statut Nowotomyskiego Powiatowego Związku Komunalnego w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 10-go grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6/21, poz. 32) wprowadza się obowiązek uiszczania na rzecz powiatu nowotomyskiego opłaty za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Za drogi takie uważa się wszystkie szosy i bruki powiatowe.

§ 1.

Do uiszczania wymienionych powyżej opłat zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa (tartaki, cegielnie, piaskarnie, kamieniołomy, kopalnie, lasy, młeczarnie, cukrownie, młyny i t. p.), używające nadmierne drogi względnie powodujące nadmierne zużywanie dróg. Jeżeli w rachubę wchodzi więcej zobowiązanych, obowiązek uiszczenia opłaty ciąży na tem przedsiębiorstwie, które zużywa faktycznie drogi znajdujące się na terenie Nowotomyskiego Powiatowego Związku Komunalnego.

§ 2.

Za normalne zużywanie drogi powiatowej uważa się dla przedsiębiorstw, wymienionych

wyżej w ust. 1, przejazd próżnych wozów (tary), przepęd zwierząt pociągowych, oraz przewóz ładunku, nieprzekraczającego 200 tonno-kilometrów netto w ciągu roku kalendarzowego.

§ 3.

Wysokość opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych, przewidziane w § 1, oblicza się progresywnie wedle następującej tabeli:

Poz.	Podlegająca obliczeniu ilość ruchu netto w rok, ponad 200 tonno-kilometrów zużycia normalnego (§ 1)	Opłata za jeden tonno-kilometr groszy
1.	Od 0 do 1 000 tonno-klm.	3
2.	„ 1 001 „ 2 000 „	3,5
3.	„ 2 001 „ 4 000 „	4
4.	„ 4 001 „ 7 000 „	5
5.	„ 7 001 „ 10 000 „	6
6.	„ 10 001 „ 15 000 „	7
7.	„ 15 001 „ 20 000 „	9
8.	„ 20 001 „ 30 000 „	12
9.	„ 30 001 „ 40 000 „	15
10.	powyżej 40 000 tonno-km.	20

Powyższy sposób obliczenia nie odnosi się do tych właścicieli i przedsiębiorstw, które z Powiatowym Związkiem Komunalnym zawarły w tym względzie osobną umowę.

O ile obliczona opłata byłaby niższą niż 5,— zł, wtenczas opłaty się nie pobiera. W obliczonej opłacie grosze zaokrągla się do najbliższej cyfry złotych.

Celem obliczenia ilości ruchu, podlegającego opłacie, należy obliczyć w tonno-kilometrach ogólną ilość ruchu netto przedsiębiorstwa w ubiegłym roku kalendarzowym na wszystkich drogach powiatowych, używanych przez przedsiębiorstwo i odjąć 200 t/k. Pozostała cyfra oznacza ilość ruchu, podlegającą opłacie.

Przykład: Do tartaku w Bożydomie w roku 1926 przewieziono z lasu okrągłego drzewa 5 000 tonn, używając szosy wojewódzkiej na długości dwóch kilometrów i tegoż roku odwieziono na stację kolejową 4 907 tonn drzewa tartego na długości 1 km, po tej samej szosie.

Obliczenie:

$$\begin{aligned} \text{transport do tartaku } 5\,000 \times 2 &= 10\,000 \text{ t/k.} \\ \text{„ z „ } 4\,907 \times 1 &= 4\,907 \text{ t/k.} \\ \text{razem: } &14\,907 \text{ t/k.} \end{aligned}$$

Podlega opłacie 14 907 — 200 = 14 707 tonn kilometrowych.

Wedle tabeli poz. 6 stawka wynosi 7 groszy za tonnę klm. Przedsiębiorstwo winno przeto zapłacić za nadmierne zużycie $14\,707 \times 7 = 1\,029$ zł 49 gr, co zaokrągla się na 1 029 zł.

§ 4.

Wymiaru opłat (§ 1) dokonuje Wydział Powiatowy lub organ do tego upoważniony przez Wydział Powiatowy (władza wymiarowa) na podstawie deklaracji, złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu (załącznik 1), dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu styczniu każdego roku rozsyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 formularze deklaracji wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

Osoby prowadzące przedsiębiorstwa, które wezwaniu do przedłożenia deklaracji nie uczynią zadość — podlegają karze porządkowej, określonej w § 10 niniejszego statutu.

§ 5.

Celem sprawdzenia podstaw wymiaru opłaty (§ 1) władze wymiarowe mają prawo (§ 44 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747):

- żądać od osób, prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek, oznaczone w § 1 (przedsiębiorców) lub ich zastępców prawnych oraz administratorów, od świadków i znawców odpowiedzi na określone pytania; w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi, żądać od przedsiębiorców, ich zastępców lub administratorów przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów;
- zwracać się do zarządów innych związków komunalnych jakoteż do władz państwowych o podanie podstaw, opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonany wymiarze zawiadamia władza wymiarowa płatników osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze) według formularza (zał. 2).

Zawiadomienie o wymiarze winno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia; winno ono zawierać oznaczenie wymienionej kwoty, przytoczenie podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia, oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach, oznaczonych w § 7 statutu.

§ 6.

Przeciw wymiarowi za nadmierne zużywanie dróg powiatowych służy przedsiębiorstwu, dotkniętemu wymiarem, w ciągu czterech tygodni sprzeciw do Wydziału Powiatowego.

Czasokres do założenia sprzeciwu biegnie od dnia następującego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania sprzeciwowego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w ustawie o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

Założenie sprzeciwu nie zwalnia od obowiązków uiszczenia opłaty. Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31-go lipca 1924 r. (Dz. U. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta R. P. z 17-go maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 7.

Wymierzoną opłatę uiszcza się w 2-ch równych ratach, płatnych w dniu 1-go kwietnia i 1-go września.

§ 8.

Nieuiszczone we właściwym terminie opłaty podlegają ściągnięciu w drodze egzekucji, do której stosuje się odpowiednie przepisy o egzekucji podatków od opłat państwowych (art. 55 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych — Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 9.

Do przedawnienia i dodatkowego dochodzenia opłat na nadmierne używanie dróg powiatowych ma zastosowanie § 31 ust. 2 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23-go kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich, str. 159).

§ 10.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 11.

Opłaty drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 12.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 13.

Statut winien być ogłoszony w „Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim”.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem i. IV. 1929.

Nowy Tomyśl, dnia 7 grudnia 1928 r

Za Sejmik Powiatowy:

Przewodniczący:

(—) Czochroń, Starosta Powiatowy.

Członkowie Sejmiku Powiatowego:

(—) St. Zabór. (—) Fr. Musiał. (—) Mania.

(—) Adamczyk, sekr. Sejmiku.

* * *

Wojewoda Poznański.

L. dz. 3350/29. III.

W d. 30. III. 29. I. dz. 2771/29 W. P.

Przedmiot: Opłaty za nadmierne używanie dróg.

Poznań, dnia 20 kwietnia 1929 r.

Do

Pana Przewodniczącego

Wydziału Powiatowego

w Nowym Tomyślu.

Z a r z ą d z e n i e.

Na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej zatwierdzam w myśl postanowień art. 42, 36, 37 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i art. 23 ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publ. z 10. XII. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 6/21, poz. 32) łącznie z § 2, punkt g rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10-go lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356), statut Sejmiku Powiatowego powiatu nowotomyskiego z dnia 7-go grudnia 1928 r. w przedmiocie pobierania opłat za nadmierne używanie dróg powiatowych.

Za Wojewodę:

w z. Naczelnika Wydziału Samorząd.

(—) Kasprzak,

* * *

Powyższy statut wraz z aktem zatwierdzenia podaje do publicznej wiadomości z uwagi na art. 47 ustawy z 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Przewodniczący: w z. (—) Czubiński.

Statut o opłatach specjalnych drogowych na rzecz Powiatowego Związku Komunalnego w Nowym Tomyślu.

Zgodnie z art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1929 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. nr. 6, poz. 32 r. 1920) Sej-

mik Powiatowy na posiedzeniu w dniu 29 lutego 1929 r. uchwalił niniejszem statut w sprawie poboru opłat specjalnych na budowę i utrzymanie dróg w następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1929/30

- a) na utrzymanie dróg samorządowych w kwocie 135,319,40 zł,
- b) na budowę dróg w kwocie 221,300,00 zł; pomniejszona o
 - a) kwotę 159,508,00 zł stanowiącą rentę i dotację Starostwa Krajowego,
 - b) kwotę 2,930,00 zł osiągniętą z drzew przydrożnych i dzierżawy rowów,
 - c) kwotę 100,00 zł stanowiącą grzywnę za przekroczenia przepisów na drogach samorządowych,
 - d) kwotę 7,468,00 zł stanowiącą udział Państwa w kosztach administracyjnych,
 - e) kwotę 1,629,00 zł stanowiącą odsetki od pożyczki hipotecznej Towarzystwa Kolejki Opalenickiej,
 - f) kwotę 1,200,00 zł stanowiącą zysk z kapitału zakładowego (dywidenda) w Towarzystwie Kolejki Opalenickiej,
 - g) kwotę 3,000,00 zł stanowiącą specjalne dopłaty za nadmierne zużycie dróg,
 - k) kwotę 6,000,00 zł stanowiącą dochód z pożyczki Banku Gospodarstwa Krajowego (amortyzacja Roentgena),

podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich

1. państwowego dodatku do podatku gruntowego 75%,
2. państwowego podatku przemysłowego, uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych 15%,
3. państwowego podatku od nieruchomości 50%.

§ 2.

Rozkładu dokonywa Zarząd Związku Komunalnego, przyczem przysługują mu prawa określone w art. 44 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem. Opłatę uiszczyć należy w dwóch równych ratach, płatnych 1 maja 1929 r. i 1 listopada 1929 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i w trybie wskazanym art. 60 ustęp 3 ustawy z dnia 11. VIII.

1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty.

Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą obowiązek zapłaty odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozp. Prez. Rzp. z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

§ 5.

Winni przekroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu, podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62 do 66 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

§ 6.

Opłaty specjalne drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie podlegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 7.

Przepisy wykonawcze wyda Zarząd Związku Komunalnego.

§ 8.

Zarząd Związku Komunalnego obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 9.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w sposób w miejscu przyjęty oraz w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Nowy Tomyśl, dnia 28 lutego 1929 r.

Za Sejmik Powiatowy

Przewodniczący: (—) Czochron,
Starosta Powiatowy.

Członkowie Sejmiku Powiatowego.

(—) St. Zabór. (—) Mania. (—) Szubczyński.
Sekr. Sejmiku: (—) Adamczyk.

* * *

Wojewoda Poznański

L. dz. 3351/29. III.

W d. 30. III. 1929 r. l. dz. 2387/29 W. P.

Przedmiot: Specjalne opłaty drogowe.

Poznań, dnia 17 kwietnia 1929 r.

Do

Pana Przewodniczącego Wydziału Powiatowego
w Nowym Tomyślu.

Z a r z ą d z e n i e .

Na podstawie art. 57 ust. 1 rozp. Prezyd. R. P. z 19. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86)

zatwierdzam w myśl postanowień art. 42, 36, 37 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) i art. 19 ust. o budowie i utrzymaniu dróg publ. z 10. XII. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6/21, poz. 32) łącznie z § 2 punkt g) rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10-go lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 356), statut Sejmiku Powiatowego powiatu nowotomyskiego z dnia 28 lutego 1928 r. w przedmiocie pobierania specjalnych opłat drogowych.

Przy tej sposobności nadmieniam co następuje:

Artykułami 5 i 6 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 335) ustalone zostały 2 terminy płatności samoistnych danin komunalnych obciążających grunty, z których pierwszy przypada na miesiąc kwiecień, a drugi na czas od 15. X. do 15. XI. Z temi terminami nie zgadza się pierwszy termin ustalony przez powiat na dzień 1 maja 1929 r.

W przyszłości należy zatem ustalić terminy płatne zgodnie z cytowanym przepisem.

Za Wojewodę: (—) Kasprzak,
w z. Naczelnika Wydziału Samorządowego.

* * *

Powyższy statut opłat drogowych na rok 1929/30 wraz z aktem zatwierdzenia podaje do publicznej wiadomości z uwagi na art. 47 ustawy z 11. VIII. 1923 r. o tymczasowym uregul. finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Nowy Tomyśl, dnia 23 kwietnia 1929 r.

Przewodniczący: w z. (—) Czubiński.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Kościana.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

„Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Kościana” zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Kościanie przez związek komunalny miasta Kościana.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar miasta Kościana.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Miasta Kościana posiada odrębną osobowość prawną

i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Kościana jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzędniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny Miasta Kościana jako związek poręczający Kasy ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę 5 000,— zł tytułem dotacji bezzwrotnej.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy,
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnem, składającym się z 7 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; najmniej połowa członków musi być wybranych z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolei starszeństwa wyboru ustępuje 2—3 członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania; stale jednakże przestrzeżaną być musi zasada, by w składzie Rady każdorazowo istniała conajmniej połowa członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków, wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związek poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegium, złożone z 3 (trzech) członków, powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 5 lat; przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybierany jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stanowiący związek poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzeżę się przede wszystkim:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych, jej komisyj oraz czynności Zarządu Kasy;

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonariuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacyj;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi

poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawiadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urzędzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nieprzewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wniosek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiedzania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdorazowej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyłeń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

ł) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcyj dla Zarządu i pracowników (funkcjonariuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowan płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz

ewentualne przyznawanie remuneracji dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonariuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (pragmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonariuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonariuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinii i występowanie na wniosek Zarządu z wszelkimi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związku poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby, conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłymi nastąpić powinno na 2 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, za zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokółarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił dwa kolejne lub pięć choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianymi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat

w tych samych przypadkach i z temi samemi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisji Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracji członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonariuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określenia przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwykłą większością obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 5 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie, co najmniej połowy obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwała organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradcy poza kolejną mówców.

Pracownicy (funkcjonariusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać z swego grona Komisję.

Na posiedzeniach tych komisji przewodniczy Naczelnik Zarządu lub jego zastępca. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste tych ostatnich, lub gdy wymienieni zrzekną się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego z swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokołu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonariuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za” i „przeciw” oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez dwóch członków Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przede wszystkim:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urzą-

dzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaofiarowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonariuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacji Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonariuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stanowiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych;

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca i jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady, Komisji

oraz Zarządu i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tychże, jeżeli:

- a) naruszają obowiązujące przepisy lub
- b) zagrażają dobru Kasy,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę, członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis przynajmniej jednego członka Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem kierownika biur względnie dyrektora Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy powierzonych mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonariusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonariuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy, ani też pracownicy (funkcjonariusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonariuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesory.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowo przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, o ile nie zasiada w Radzie lub w Zarządzie, w przeciwnym razie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest Przewodniczący, wyznaczony przez organ stanowiący związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokołowane. Protokół podpisują przewodniczący i obecni członkowie Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbieranie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej trzy razy na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapi-

sów i dowodów, oraz zwiedzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związek poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego w sposób obowiązujący dla ogłoszeń danego związku poręczającego oraz zamieszczane w urzędowym organie publikacyjnym tegoż związku, bilanse roczne Kasy z rachunkiem zysków i strat, ponadto w „Czasopiśmie Kas Oszczędności”.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręczającego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkladców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przede wszystkim na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłymi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przy czem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyczaj kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładów oszczędności fundusz ten nie może być policzony.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacji, jako też na własne cele inwestycyjne uprawnioną jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne za osobnem zatwierdzeniem władzy nadzorczej.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszy.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszy jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez

Radę Kasy przesłać najpóźniej do 5 miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowym walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładów oszczędnościowych przez cały czas swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odpowiednich kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, uskutecznionego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacji, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urządzenia nie mogą być przedmiotem ani operacji Kasy, ani też żadnych transakcji ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wiarygodności w wysokości każdorazowego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nietylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczki oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładów oszczędnościowych w następujących przypadkach:

- gdy wkładka nie osiąga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzedniemi przekracza ustaloną przez Radę Kasy najwyższą kwotę wkładów;
- gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
- gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
- gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładkowego;
- gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
- gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma, wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis jeszcze jednego pracownika wyznaczonego przez Zarząd.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnym potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawioną, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być skutecznie również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisanie do książeczki oszczędnościowej skutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższym przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzednim nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnym wskazaniem, w jaki sposób i do których rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na po-

lecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wypłaty wierzytelności z takich książeczek można skutecznie tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a określone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywana być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innymi komunalnymi kasami oszczędności i gminnymi kasami pożyczkowo-oszczędnościowymi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojdzie do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek, dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku we-

dług połowy ustalonej stopy z upływem półroczna.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategorii książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter funduszów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnym (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczki oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu ty-

tułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższymi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnymi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiedziania wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;
- b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedziania nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucji kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucji kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $\frac{3}{4}$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipotekę miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniemi conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszy spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami pisemnymi (skryptami dłużnymi) lub za weksłami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

- a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;
- b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;
- c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10. umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

- a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;
- b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;
- c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $\frac{3}{4}$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $\frac{2}{3}$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odškodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisanego zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego, pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnymi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacyj związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;

b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;

c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2. umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału za-

sobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonariuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaoferowana suma nie pokrywa całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych, które wskazuje Minister Skarbu,

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania nimi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawniona jest przedsięwziąć następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związek poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającymi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasv ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorrentowe), przyczem udzielanie kredytów w rachun-

ku bieżącym winno się odbywać na zasadach obowiązujących przy udzielaniu kredytów w myśl niniejszego statutu;

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszy oraz w granicach funduszy, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 roku o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki, zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premjowych papierach wartościowych także numerów obligacyj, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu.)

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym t. j. w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zaważać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiedzialnych środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorczą.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknię-

cia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do upływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przepadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

* * *

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Rady Miejskiej w Kościanie w dniu 10 grudnia 1928 r.

Magistrat miasta Kościana:

(—) M. Dónaj. (—) Sławek. (—) Kaczorowski.
(—) Czajka. (—) Wyrzykowski.

* * *

Powyższy statut, zatwierdzony uchwałą Izby Wojewódzkiej z dnia 16 stycznia 1929 r. pod l. dz. 10453/29, podaje się do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 6 marca 1929 r.

Magistrat: (—) M. Dónaj, wiceburmistrz.

Statut Komunalnej Kasy Oszczędności Powiatu Poznańskiego.

I. Organizacja Kasy.

A. Nazwa, siedziba, firma, terytorjalny zakres działania oraz cel Kasy.

§ 1.

„Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Poznańskiego” zorganizowana jest pod powyższą nazwą z siedzibą w Poznaniu przez związek komunalny powiatu poznańskiego.

Nazwa powyższa stanowi równocześnie firmę Kasy, a wymieniony związek jest związkiem poręczającym tej Kasy.

Terytorjalny zakres działania Kasy powyższej stanowi obszar na powiat Poznański.

§ 2.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Poznańskiego posiada odrębną osobowość prawną i w granicach statutu niniejszego korzysta z uprawnień, przyznanych komunalnym kasom oszczędności rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339).

Kasie tej służy prawo otwierania zbiornic oraz prawo otwierania oddziałów na podstawie uchwały stanowiącego organu z związku poręczającego i za zgodą władzy nadzorczej.

§ 3.

Zadaniem Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Poznańskiego jest ułatwić gromadzenie oszczędności i ich oprocentowanie oraz uprzystępniać ludności tani kredyt.

§ 4.

Związek Komunalny powiatu Poznańskiego jako związek poręczający Kasy ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za wszelkie zobowiązania Kasy.

Związek poręczający przyznał tejże Kasie na kapitał zakładowy sumę 75 000,— zł tytułem dotacji bezzwrotnej.

B. Skład, sposób wyboru i odwołania tudzież kompetencje organów Kasy i jej Komisji Rewizyjnej.

§ 5.

Organami Kasy są:

1. Rada Kasy, jako organ posiadający prawo stanowienia w sprawach Kasy,
2. Zarząd Kasy, jako organ wykonawczy.

§ 6.

Rada Kasy jest ciałem kolegjalnym, składającym się z 5 członków. Członkami Rady Kasy mogą być tylko osoby, posiadające prawo wybieralności do rad gmin wiejskich lub miejskich na obszarze Państwa. Członków Rady Kasy wybiera na lat 3 stanowiący organ związku poręczającego; conajmniej połowa członków musi być wybrana z grona organu stanowiącego związku poręczającego, reszta może pochodzić z poza tego grona.

Co rok, początkowo przez losowanie, a następnie w kolej starszeństwa wyboru ustępuje dwóch członków, a w ich miejsce wybrani zostają nowi członkowie Rady Kasy na normalny okres urzędowania; stale jednakże przestrzegana być musi zasada, by w składzie Rady każdorazowo istniała conajmniej połowa członków z grona organu stanowiącego związku poręczającego.

Z pośród swych członków, wybranych z grona stanowiącego związku poręczającego, wybiera Rada Kasy zwykłą większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Ustępujący członkowie Rady mogą być ponownie wybrani.

Zmiana składu lub kadencji organu stanowiącego związku poręczającego nie wpływa na okres urzędowania Rady Kasy względnie członków Rady Kasy.

Ustępujący członkowie powinni pełnić swe obowiązki aż do czasu ukonstytuowania się Rady w nowym składzie.

§ 7.

Zarząd Kasy stanowi kolegjum, złożone z 3-ch członków, powołanych przez Radę Kasy zwykłą większością głosów na okres 5 lat; przy wyborze głosuje się na każdego członka osobno.

Naczelnik Zarządu wybieranym jest przez Radę Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu, jak

i inni członkowie Zarządu i jest przewodniczącym Zarządu. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy.

Naczelnikiem względnie członkiem Zarządu może być wybrany płatny kierownik biur lub dyrektor Kasy.

§ 8.

Równocześnie nie można być członkiem Rady i Zarządu Kasy.

W miejsce członka Rady Kasy, który przyjął wybór do Zarządu Kasy, wybiera organ stowarzyszenia związek poręczającego inną odpowiednią osobę (§ 6 statutu niniejszego) na członka Rady, a w miejsce członka Zarządu Kasy, który przyjął mandat członka Rady Kasy, wybiera Rada Kasy innego członka do Zarządu.

Członkowie Rady i Zarządu Kasy nie mogą wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały Rady Kasy.

§ 9.

Rada Kasy wyraża wolę swoją w formie uchwał.

Uchwałom Rady Kasy zastrzega się przede wszystkim:

a) ustanawianie regulaminów czynności własnych jej komisji oraz czynności Zarządu Kasy.

b) wybór i odwołanie Zarządu Kasy;

c) nabywanie realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonariuszów (pracowników) Kasy oraz nabywanie i budowę realności dla własnego użytku z kapitału zasobowego;

d) zbywanie i obciążanie majątku Kasy, przyjmowanie na jej rzecz darowizn i zapisów oraz obejmowanie zarządów fundacji;

e) odstąpienie od sporów prawnych tudzież zatwierdzanie ugód w tych sporach prawnych, ustanawianie zastępców prawnych Kasy;

f) postanawianie o wnioskach, jakie imieniem Kasy mają być przedkładane związkowi poręczającemu w sprawach Kasy, a w szczególności w sprawie otwierania na terytorjum tegoż związku oddziałów i zbiornic jak również organizowania zakładów zastawniczych (lombardów);

g) ustanawianie zasad co do sposobu zawadywania i użytkowania majątku Kasy oraz co do administracji wszelkich jej urzędzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

h) ustalanie preliminarzy Kasy oraz przyzwalanie na wydatki preliminarzem nie przewidziane;

i) przyjmowanie do wiadomości sprawozdań Zarządu Kasy, rocznych zamknięć rachunkowych tudzież bilansów Kasy oraz przedkładanie ich związkowi poręczającemu (§ 29 statutu niniejszego);

j) postanawianie o użyciu funduszu zasobowego w granicach ustawowych i stawianie wniosków o rozdziale zysków, powstałych z obrotów Kasy;

k) postanawianie w granicach ustalonych statutem niniejszym o wnioskach Zarządu w sprawie zaciągania pożyczek;

l) ustalanie na wnioszek Zarządu dopuszczalnej najwyższej wysokości wkładów, tudzież terminów wypowiedziania tychże oraz wysokości i początku obowiązywania każdorazowej stopy procentowej, tak w stosunku do dłużników Kasy jak i jej wierzycieli, z prawem upoważnienia Zarządu do czynienia w poszczególnych przypadkach odchyżeń od ustalonych w powyższym względzie zasad;

l) ustanawianie regulaminów wewnętrznych oraz instrukcji dla Zarządu i pracowników (funkcjonariuszów) Kasy, obowiązujących również klientelę Kasy co do sposobu załatwiania spraw;

m) udzielanie upoważnień do podpisywania firmy Kasy oraz dokumentów, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, udzielanie pełnomocnictw, upoważniających do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, jakoteż udzielanie kierownikom poszczególnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów — prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania tudzież upoważnień do podpisywania w tym zakresie firmy oraz wspomnianego rodzaju dokumentów;

n) ustalanie rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do ustalonych stanowisk, mianowanie płatnych kierowników biur i dyrektorów Kasy;

o) ustanawianie wynagrodzenia stale w Kasie zatrudnionych członków Zarządu Kasy oraz ewentualne przyznawanie remuneracji dla członków Zarządu i pracowników (funkcjonariuszów) Kasy za prace ponadobowiązkowe;

p) postanawianie przepisów służbowych (prażmatyki służbowej) dla pracowników (funkcjonariuszów) Kasy oraz ustalanie statutu emerytalnego dla tychże;

r) postanawianie o przepisach dyscyplinarnych dla pracowników (funkcjonariuszów) Kasy, określenie władz dyscyplinarnych tudzież wybór i określenie ich kompetencji;

s) wydawanie opinii i występowanie na wnioszek Zarządu z wszelkimi wnioskami do władz w sprawach Kasy;

t) wystąpienie do organu stanowiącego związek poręczającego z wnioskiem o ewentualną likwidację Kasy;

u) ustalanie projektów zmian statutowych;

w) określanie w granicach statutu niniejszego przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy.

§ 10.

Posiedzenia Rady Kasy zwołuje przewodniczący, a w razie przeszkody jego zastępca w miarę potrzeby conajmniej jednak raz na kwartał.

Rada Kasy musi być nadto zwołana na żądanie organów związku poręczającego, władzy nadzorczej, Zarządu Kasy lub też na pisemny wniosek conajmniej 3 członków Rady z podaniem spraw, które mają być pomieszczone na porządku dziennym.

Zwołanie Rady Kasy poza przypadkami nagłymi nastąpić powinno na 2 dni przed terminem posiedzenia zapomocą pisemnego zaproszenia z podaniem porządku obrad lub też w drodze ustnego zapowiedzenia posiedzenia.

Zaproszenie pisemne doręczone być powinno za potwierdzeniem odbioru, zapowiedzenie ustne potwierdzone być powinno protokółarnie.

Przewodniczący Rady otwiera i zamyka posiedzenie Rady oraz kieruje jej obradami.

§ 11.

Członkowie Rady Kasy obowiązani są uczęszczać regularnie na posiedzenia Rady Kasy.

Członek, który bez usprawiedliwienia opuścił 3 kolejne lub 5 choćby niekolejnych posiedzeń Rady Kasy, może być pozbawiony mandatu z mocy uchwały organu stanowiącego związku poręczającego na wniosek Rady Kasy. Od tej uchwały nie służy zainteresowanemu prawo odwołania.

Poza przypadkami przewidzianymi w § 8 ust. 2 statutu niniejszego i w ustępie powyższym członkowie Rady Kasy ulegają z samego prawa zawieszeniu w czynnościach oraz tracą mandat w tych samych przypadkach i z temi samymi skutkami, co członkowie organu stanowiącego związku poręczającego Kasy.

Członkowie Rady Kasy sprawują swe czynności bezpłatnie, mogą jednak otrzymać zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za obecność na posiedzeniach podług zasad ustalonych uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

§ 12.

Rada Kasy zdolna jest do powzięcia uchwał oraz do dokonywania wyborów, jeżeli na posiedzeniu obecna jest więcej, niż połowa statutowej liczby członków Rady.

Wyjątek od powyższej zasady zachodzi w przypadku, gdy idzie o powzięcie uchwał w sprawie:

a) zbycia nieruchomości lub zaciągnięcia pożyczki,

b) wniosków o otwarcie na terytorjum związku poręczającego oddziałów i zbiornic jak również o organizowanie zakładów zastawniczych (lombardów),

c) ustalania rodzaju i ilości stanowisk służbowych w administracji Kasy oraz wysokości uposażeń, przywiązanych do odnośnych stanowisk,

d) wyboru Zarządu i Komisji Kasy,

e) mianowania kierowników biur i dyrektorów Kasy oraz przyznawanie remuneracji członkom Zarządu i pracownikom (funkcjonariuszom) Kasy,

f) ustalania regulaminów i preliminarzy Kasy,

g) określenia przypadków i warunków, kiedy Zarząd Kasy upoważniony jest wykonać za Radę Kasy prawo stanowienia w sprawach Kasy,

h) uchwalania projektów zmian statutowych.

W każdym z powyższych przypadków Rada Kasy może powziąć uchwałę zwykłą większością obecnych, jeżeli na posiedzeniu jest obecnych conajmniej 4 członków Rady. O ile na 2-ch kolejno zwoływanych posiedzeniach nie stawi się wymagana ilość członków Rady, Naczelnik Zarządu Kasy powinien o tem zawiadomić związek poręczający, którego organ wykonawczy może spowodować zwołanie ponownego posiedzenia z tym samym porządkiem obrad. Do ważności uchwał zwołanego w ten sposób posiedzenia wystarczy obecność więcej niż połowy statutowej liczby członków Rady.

§ 13.

Uchwały Rady Kasy zapadają większością głosów członków, biorących udział w głosowaniu.

W razie równości głosów wniosek upada; w razie równości głosów przy wyborach rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie 3 z obecnych musi być zarządzone głosowanie imienne lub tajne. Przy wyborach oraz sprawach personalnych głosowanie jest tajne.

§ 14.

Członek Rady Kasy powinien wstrzymać się od głosowania we wszystkich sprawach, w których jest osobiście zainteresowany.

Jeżeli Rada Kasy z powyższego powodu stanie się niezdolną do powzięcia uchwał, natenczas uchwałę Rady Kasy zastąpi uchwałą organu stanowiącego związku poręczającego.

Członkowie Zarządu Kasy obowiązani są uczestniczyć w posiedzeniach Rady Kasy. Na posiedzeniach tych służy im głos doradczy poza kolejną mównicą.

Pracownicy (funkcjonariusze) Kasy mogą być powoływani na posiedzenia Rady Kasy celem

udzielenia potrzebnych wyjaśnień względnie referowania spraw.

§ 15.

Rada Kasy może do poszczególnych spraw wybrać z swego grona Komisję.

Na posiedzeniach tych komisji przewodniczy Naczelnik Zarządu. W przypadkach, gdy chodzi o sprawy osobiste Nacz. Zarząd. lub gdy wymieniony zrzeknie się przewodnictwa, Komisja wybiera przewodniczącego z swego grona.

§ 16.

Z każdego posiedzenia Rady Kasy spisuje się protokół. Do protokołu wpisuje się nazwiska obecnych na posiedzeniu: przewodniczącego, piszącego protokół, członków Rady, członków Zarządu Kasy, pracowników (funkcjonariuszów) Kasy, porządek dzienny, zgłoszone wnioski i powzięte uchwały w dosłownem brzmieniu z podaniem liczby głosów „za” i „przeciw” oraz liczby wstrzymujących się od głosowania, a przy wyborach liczbę głosów, oddanych na poszczególnych kandydatów, wreszcie nazwiska członków Rady, którzy nie usprawiedliwili swego nieprzybycia na posiedzenie.

Protokół, który sporządza się w toku posiedzenia, powinien być najpóźniej na następnem posiedzeniu Radzie Kasy odczytany i przyjęty oraz podpisany przez przewodniczącego, przez piszącego protokół oraz przez dwóch członków Rady.

§ 17.

Do zakresu działania Zarządu Kasy należy przede wszystkim:

a) zarządzanie majątkiem i sprawami Kasy według zasad statutu niniejszego i przepisów ustanowionych przez Radę Kasy;

b) kierownictwo administracją Kasy oraz nadzór nad administracją jej osobistych urzędzeń, a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów);

c) sporządzanie preliminarza przychodów i rozchodów Kasy, przedstawianie Radzie Kasy rocznych zamknięć rachunkowych, bilansów i sprawozdań Kasy;

d) postanawianie o nabyciu na licytacji nieruchomości obciążonych pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaoferowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy;

e) nadzór zwierzchni nad pracownikami (funkcjonariuszami) Kasy oraz nad prowadzeniem rachunkowości Kasy;

f) staranie się o należyte użycie wkładów i odpowiednie ich ulokowanie, jakoteż o należyty obrót pieniędzy i prowadzenie wszystkich operacji Kasy z zachowaniem statutu i przepisów obowiązujących;

g) mianowanie pracowników (funkcjonariuszów) Kasy na ustalone przez Radę Kasy stano-

wiska służbowe w tych przypadkach, w których to mianowanie nie jest zastrzeżone Radzie, jakoteż przyjmowanie i oddalanie pracowników kontraktowych.

h) stanowienie uchwał w sprawach Kasy z upoważnienia Rady Kasy w przypadkach i warunkach, określonych wewnętrznym porządkiem (regulaminem) czynności Kasy;

i) wyznaczanie dni i godzin przyjmowania klientów oraz urzędowania dla Zarządu, pracowników i Kasy;

j) przygotowywanie wniosków na posiedzenia Rady Kasy i wykonanie jej uchwał;

k) załatwianie wszelkich innych czynności statutem Radzie Kasy lub innym jej organom wyraźnie nie zastrzeżonych.

§ 18.

Naczelnik i członkowie Zarządu Kasy obowiązani są dochować tajemnicy co do prowadzenia interesów, stosunków kredytowych i sposobu wytwórczości zawodowej klientów Kasy.

Do członków Zarządu, sposobu obradowania, stanowienia uchwał i odbywania posiedzeń mają odpowiednie zastosowanie odnośne przepisy §§ 10—16 statutu niniejszego.

Powołanie na urząd Naczelnika i członków Zarządu wymaga zatwierdzenia ze strony organu wykonawczego związku poręczającego.

§ 19.

Kierownictwo bieżących czynności Kasy sprawuje Naczelnik Zarządu Kasy względnie jego zastępca i jest on równocześnie naczelnym zwierzchnikiem służbowym wszystkich pracowników Kasy.

Naczelnikowi Zarządu służy do dni trzech prawo sprzeciwu co do uchwał Rady, Komisji oraz Zarządu i prawo wstrzymania wykonania zarządzeń tychże, jeżeli:

a) naruszają obowiązujące przepisy lub

b) zagrażają dobru Kasy,

z obowiązkiem niezwłocznego zwrócenia się w tych sprawach o decyzję do organu wykonawczego związku poręczającego.

Naczelnik Zarządu zastępuje Kasę na zewnątrz wobec urzędów publicznych i osób trzecich, prowadzi w jej imieniu korespondencję i podpisuje za nią pisma, dokumenty i ogłoszenia.

Firma Kasy oraz dokumenty, mocą których Kasa zaciąga zobowiązania wobec osób trzecich, jak niemniej pełnomocnictwa, upoważniające do zaciągania takich zobowiązań i do działania imieniem Kasy, muszą być oprócz tego podpisane przez jednego, upoważnionego do tego przez Radę, członka Zarządu Kasy i opatrzone pieczęcią Kasy.

Na zasadzie uchwały Rady Kasy, Zarząd Kasy może aż do odwołania kierownikom poszcze-

gólnych działów administracji Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów udzielić prawa do zastępowania Kasy na zewnątrz w ich zakresie działania. Prawem tem można również objąć upoważnienie do podpisywania w tym zakresie firmy Kasy oraz dokumentów, z których ma powstać obowiązek prawny Kasy. W tym ostatnim przypadku koniecznym jest jednak zawsze nadto podpis przynajmniej jednego członka Zarządu.

Kierownictwo technicznych czynności Kasy sprawuje pod nadzorem Rady Kasy i pod bezpośrednim zwierzchnictwem Naczelnika Zarządu Kasy odpowiedzialny pracownik Kasy z tytułem kierownika biur Kasy.

Jest on równocześnie bezpośrednim przełożonym służbowym pracowników Kasy powierzonych mu działu.

§ 20.

Pracownicy (funkcjonariusze) Kasy nie mogą być członkami Rady Kasy ani Komisji Rewizyjnej Kasy. Nie mogą oni wchodzić w stosunek osobistego dłużnika do Kasy, ani też poręczycieli.

Przepis ustępu pierwszego art. 18 statutu niniejszego ma również do pracowników (funkcjonariuszów) Kasy odpowiednie zastosowanie.

Prawa i obowiązki pracowników Kasy określają przepisy służbowe i uposażeniowe wydane przez Radę Kasy.

§ 21.

Związek poręczający sprawuje kontrolę nad Kasą za pośrednictwem Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna jest organem kolegialnym i składa się z 3 członków, których wybiera i odwołuje organ stanowiący związku poręczającego.

W skład Komisji Rewizyjnej nie mogą wchodzić członkowie Rady ani Zarządu Kasy ani też pracownicy (funkcjonariusze) Kasy; natomiast mogą być do tej Komisji powoływane nie wchodzące w skład organów lub personelu pracowników (funkcjonariuszów) Kasy osoby z pośród lub z poza grona organu stanowiącego związku poręczającego, zwłaszcza rzeczoznawcy, a to bądź z głosem stanowczym, jako jej członkowie, bądź też z głosem doradczym, jako jej asesorzy.

Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą nozostawać w stosunku osobistego dłużnika do Kasy bez specjalnej uchwały organu stanowiącego związku poręczającego.

Przepisy ustępu 3 § 11 statutu niniejszego odpowiednio obowiązują również członków Komisji Rewizyjnej.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest każdorazowo przewodniczący organu wykonawczego związku poręczającego, o ile nie zasiada w Radzie lub w Zarządzie, w przeciwnym razie przewodniczącym Komisji Rewizyjnej jest Pre-

zes, wyznaczony przez organ stanowiący związku poręczającego przy wyborze Komisji.

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają większością głosów pełnej liczby jej członków. Do ważności zaś uchwał niezbędną jest obecność dwóch członków Komisji Rewizyjnej. Uchwały te powinny być protokołowane. Protokół podpisują przewodniczący i obecni członkowie Komisji Rewizyjnej.

Pozatem do członków Komisji Rewizyjnej, do obrad i posiedzeń tej Komisji mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10, 11, 14 ust. 1, 2 i 4 i § 16 statutu niniejszego.

§ 22.

Obowiązkiem Komisji Rewizyjnej jest zbadanie rocznego sprawozdania z działalności Kasy i zamknięcia rachunków Kasy, złożonego związkowi poręczającemu przez Radę Kasy a nadto sprawdzanie stanu Kasy przynajmniej raz na kwartał.

Tok i sposób dokonywania rewizyj określa osobny porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez organ stanowiący związku poręczającego.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest też przeprowadzać niespodziewanie rewizje Kasy oraz wszelkich jej urządzeń a w szczególności jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów).

W celu wykonania powyższych czynności wolno Komisji Rewizyjnej żądać od Rady i Zarządu Kasy, jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) wszelkich potrzebnych wyjaśnień, aktów, ksiąg kasowych, zapisów i dowodów, oraz zwiędzać i badać wszelkie urządzenia Kasy.

Ze swych czynności składa Komisja Rewizyjna sprawozdanie organowi stanowiącemu związku poręczającego, przesyłając jednocześnie odpisy organowi wykonawczemu tegoż związku przy dołączeniu odpisów dla Rady i Zarządu Kasy.

§ 23.

Ogłoszenia Kasy wywieszane będą na widok publiczny w lokalu urzędowym Kasy oraz jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) jakoteż w lokalu urzędowym jej związku poręczającego w sposób obowiązujący dla ogłoszeń danego związku poręczającego oraz zamieszczane w urzędowym organie publikacyjnym tegoż związku, bilanse roczne Kasy z rachunkiem zysków i strat ponadto w „Czasopiśmie Kas Oszczędności”.

II. Majątek i fundusze Kasy.

§ 24.

Majątek Kasy stanowi majątek osobny, oddzielony prawnie od majątku związku poręcza-

jącego i osobno administrowany. Majątkiem tym odpowiada Kasa za zobowiązania, jakie jako osoba prawna zaciągnęła względem wkladców i innych wierzycieli.

Fundusze, należące do majątku Kasy lub jej powierzone, nie mogą być łączone z funduszami związku poręczającego i powinny być odrębnie administrowane.

§ 25.

Kasa jest obowiązana posiadać względnie zebrać fundusz zasobowy, przeznaczony przede wszystkim na pokrycie ewentualnych strat Kasy.

Fundusz zasobowy tworzy się z corocznych zysków Kasy; mogą też być przeznaczone na fundusz zasobowy bezzwrotne dotacje związku poręczającego, zapisy i t. p.

Fundusz zasobowy gromadzić należy do czasu, póki wraz z narosłymi procentami nie osiągnie wysokości conajmniej 10% sumy wkładów oszczędnościowych. W tej wysokości powinien fundusz ten być nadal utrzymywany.

Gdy fundusz zasobowy wynosić będzie więcej, niż 5% wkładów oszczędnościowych, to połowa zysków Kasy może być użyta na cele użyteczności publicznej. Jeżeli fundusz wynosi 10% wkładów, to zyski Kasy mogą być w całości użyte na cele użyteczności publicznej.

Dla określenia wysokości funduszu zasobowego miarodajną jest w obu powyższych przypadkach suma wkładów oszczędnościowych z tego roku obrachunkowego, w którym ta suma była najwyższa, licząc od dnia zatwierdzenia statutu niniejszego.

Na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej może Kasa nabywać i budować z funduszu zasobowego realności dla własnego użytku. Pozatem fundusz zasobowy lokowanym może być tylko w sposób przewidziany w § 46 punktach 1—4 oraz 10 statutu niniejszego, przyczem o wyborze tych sposobów lokaty decyduje Rada Kasy.

§ 26.

Dla zabezpieczenia funduszu zasobowego powinna Kasa posiadać względnie utworzyć nadto osobny fundusz wyrównawczy na pokrycie ewentualnych strat kursowych, wynikłych z obliczenia kursu walorów, znajdujących się jako część stanu czynnego w funduszach Kasy.

Fundusz wyrównawczy tworzy się (uzupełnia się) wyłącznie z wykazanych księgami zwyczaj kursowych. Przy obliczaniu w myśl poprzedniego paragrafu procentowej wysokości funduszu zasobowego w stosunku do sumy wkładów oszczędności fundusz ten nie może być policzany.

§ 27.

Na zabezpieczenie poszczególnych swych operacji, jako też na własne cele inwestycyjne

uprawnioną jest Kasa tworzyć również fundusze specjalne za osobnem zatwierdzeniem władzy nadzorczej.

Fundusze powyższe mogą być tworzone dopiero po zadośćuczynieniu obowiązkom w przedmiocie funduszu zasobowego (§ 25 statutu niniejszego). Przepis o lokacie funduszu zasobowego ma odpowiednie zastosowanie także i do powyższych funduszków.

§ 28.

Rokiem obrachunkowym Kasy jest rok kalendarzowy.

Rachunkowość swoją prowadzi Kasa według systemu księgowości podwójnej.

Rachunkowość kapitału zakładowego, funduszu zasobowego i funduszu wyrównawczego prowadzoną ma być oddzielnie.

Sposób wykonywania bieżącego nadzoru organów Kasy nad czynnościami i rachunkowością Kasy określa porządek (regulamin) czynności, uchwalony przez Radę Kasy.

§ 29.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrachunkowego Zarząd Kasy powinien złożyć Radzie Kasy sprawozdanie z działalności Kasy za bezpośrednio ubiegły rok obrachunkowy wraz z bilansem majątku Kasy i funduszków jej powierzonych oraz zamknięcie rachunkowe wszelkich przychodów i rozchodów Kasy.

Sprawozdanie to wraz z bilansem oraz zamknięcie rachunków należy po przyjęciu ich przez Radę Kasy przesłać najpóźniej do 5 miesięcy, licząc od dnia ukończenia się roku obrachunkowego, organowi wykonawczemu związku poręczającego, celem powzięcia co do nich uchwały przez organ stanowiący tegoż związku.

W bilansie i zamknięciu rachunkowym walory, mające obieg na giełdzie, powinny figurować podług kursu ostatniego dnia roku obrachunkowego, a te walory, które nie mają takiego obiegu, podług kursu walorów podobnych lub podług ich wartości rynkowej. Inne objekty należy wykazywać w wartości nie przekraczającej kosztów nabycia. Należności wątpliwe należy zapisać na straty.

Sprawozdanie z działalności wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięcie rachunkowe powinny być przedkładane corocznie władzy nadzorczej w ciągu jednego miesiąca po uznaniu ich przez organ stanowiący związku poręczającego oraz podane do wiadomości publicznej w sposób przepisany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 30.

Kasa obowiązana jest przechowywać księgi wkładów oszczędnościowych przez cały czas

swego istnienia, inne księgi przez lat 10; natomiast może ona niszczyć spłacone książeczki oszczędnościowe i inne zapiski z 5-ciu lat wstecz.

Okresy powyższe liczą się od daty odnoszących kwitów, zapisków względnie roku zamknięcia rachunków i ksiąg oraz od daty ostatniego wpisu, skutecznego na książeczce.

III. Operacje Kasy.

§ 31.

Kasa uprawniona jest do dokonywania tylko tych rodzajów operacji, które wyszczególnione są w statucie niniejszym.

Firma i sam zakład Kasy, jakoteż firma (nazwa) jej oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) oraz same te urzędnictwa nie mogą być przedmiotem ani operacji Kasy, ani też żadnych transakcji ze strony związku poręczającego.

A. Operacje bierne.

§ 32.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe, które mogą być wystawione na okaziciela lub na imiennie oznaczoną osobę.

Książeczka oszczędnościowa może opiewać tylko na gotówkę i stanowi dowód posiadania w Kasie wierzytelności w wysokości każdorazowego jej salda.

Kasa przyjmuje wkłady od osób fizycznych i prawnych nie tylko na ich własny rachunek, lecz także na rachunek osób trzecich.

§ 33.

Kasa nie jest obowiązana przyjmować na książeczki oszczędnościowe wkładów poniżej kwoty 1 zł.

Dopuszczalną najwyższą kwotę wkładu na książeczkę oszczędnościową ustala Rada Kasy (§ 9 ust. 2 p. 1 statutu niniejszego).

Kasa nie jest obowiązana przyjmować wkładów oszczędnościowych w następujących przypadkach:

- a) gdy wkładka nie dosięga dopuszczalnej statutem najniższej kwoty wkładki lub sama względnie łącznie z poprzednimi przekracza ustaloną przez Radę Kasy najwyższą kwotę wkładów;
- b) gdy chodzi o wystawienie książeczki oszczędnościowej na obcą walutę;
- c) gdy zgłaszane przez wkładcę warunki Kasa uzna za niedogodne dla siebie;
- d) gdy niema widoków na odpowiednie ulokowanie funduszu wkładowego;
- e) gdy wkładca już raz dopuścił się nadużycia zaufania Kasy;
- f) gdy Kasa stoi przed likwidacją.

§ 34.

Kasa uprawniona jest wypuszczać znaczki oszczędnościowe w cenie niższej od oznaczonej powyżej najniższej kwoty wkładów oraz przyjmować te znaczki, jeżeli razem złączone dają kwotę przewidzianego powyżej wkładu, najniższego. Może również Kasa rozdzielać skarbonki oszczędnościowe i złożone w nich kwoty przyjmować na warunkach wyżej wymienionych jako wkłady na książeczki oszczędnościowe.

Jeżeli wkład, złożony na poszczególną książeczkę, osiągnie ustaloną przez Radę Kasy kwotę najwyższą, natenczas nie może on być zwiększony przez nowe wpłaty, lecz tylko przez kapitalizowanie się procentów.

§ 35.

Wkładki oszczędnościowe księguje Kasa na tego, na kogo książeczka oszczędnościowa jest wystawiona.

Na pierwszej stronie książeczki zaznacza się numer otworzonego w Kasie rachunku, datę wystawienia książeczki i zapis o ewentualnych zastrzeżeniach, a jeżeli książeczka wystawiona jest na imiennie oznaczoną osobę, także nazwisko i imię tej osoby.

Z każdą książeczką oprawiony jest wyciąg statutu niniejszego dotyczący wkładów oszczędnościowych.

Książeczkę oszczędnościową wystawia Kasa w sposób przepisany dla dokumentów, z których powstaje zobowiązanie Kasy (§ 19 ust. 3-ci statutu niniejszego).

W braku odmiennego zastrzeżenia każda suma wpłacona na książeczkę, jest w stosunku do Kasy wierzytelnością tego, na kogo książeczka jest wystawiona.

Każdy wpis lub zastrzeżenie w książeczce oszczędnościowej stwierdzony powinien być poza podpisem skarbnika (kasjera) także przez podpis jeszcze jednego pracownika wyznaczonego przez Zarząd.

Zapisków lub zastrzeżeń osób prywatnych w książeczkach Kasa nie jest obowiązana uwzględniać, choćby nawet pochodziły od wkładcy lub osoby, uprawnionej do podejmowania wypłat. Omyłki skreśla się z pisemnym potwierdzeniem na książeczce skreślenia w sposób dla wpisów obowiązujący.

§ 36.

Do umownego przeniesienia wierzytelności, wynikających z książeczki oszczędnościowej, — nawet na imiennie oznaczoną osobę wystawioną, — wystarcza wręczenie tej książeczki nabywcy wierzytelności, i całkowita lub częściowa wypłata wierzytelności może nastąpić za przedstawieniem książeczki, przyczem

Kasa nie ma obowiązku badać legalności posiadania książeczki, przedstawionej do wypłaty, o ile wypłaty nie uzależniono od pewnych określonych w tym względzie warunków lub o ile utrata książeczki nie została przedtem zgłoszona w Kasie.

O ile chodzi o książeczki wystawiane na imiennie oznaczoną osobę bez zastrzeżeń co do osób uprawnionych do podnoszenia wkładów, uważa się każdego przedstawiającego książeczkę do wypłaty za prawnego pełnomocnika tej osoby, na którą książeczka jest wystawiona.

§ 37.

Wpłaty mogą być skutecznie również bez przedkładania książeczki oszczędnościowej, a mianowicie drogą przekazów pocztowych, listów pieniężnych, czeków i t. p. Wpisania do książeczki oszczędnościowej skutecznionych w powyższy sposób wpłat dokonywa Kasa przy najbliższem przedstawieniu jej książeczki oszczędnościowej.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić w drodze pocztowej na koszt i ryzyko wkładcy tylko za poprzedniem nadesłaniem Kasie książeczki, podaniem sposobu przekazania wypłaty oraz adresu wkładcy względnie osoby, na ręce której wypłata ma nastąpić, i za wyraźnem wskazaniem, w jaki sposób i do czyich rąk książeczka ma być zwrócona lub też czy ma zostać zatrzymana do rozporządzenia wkładcy. Wypłata może być dokonana w powyższy sposób na polecenie wkładcy do rąk osoby trzeciej tylko wtedy, jeżeli odpowiednio do polecenia wypłaty się wylegitymuje i jeżeli osnowa zastrzeżeń w księdze zastrzeżeń (§ 38 statutu niniejszego) co do odnośnego wkładu wypłacie takiej się nie sprzeciwia.

Kasa upoważniona jest do potrącania z wkładu poniesionych przez siebie kosztów pocztowych.

Przy wypłacaniu całego kapitału wraz z procentami Kasa książeczkę oszczędnościową zatrzymuje i kasuje.

§ 38.

Jeżeli wypłatę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, uzależniono od pewnych określonych warunków, to Kasa musi o tem zapisać do książeczki oszczędnościowej odpowiednie zastrzeżenie. Wpłaty wierzytelności z takich książeczek można skutecznie tylko ściśle według osnowy zastrzeżenia.

Łączenie kilku warunków równocześnie jest dopuszczalnem, o ile warunki te wzajemnie się nie wyłączają i nie są sprzeczne ze sobą a okre-

ślone są w sposób, wykluczający wątpliwość co do sposobu ich dopełnienia. Zastrzeżenia nie mogą się sprzeciwiać przepisom obowiązujących ustaw.

Zastrzeżone warunki mogą wychodzić zarówno od Kasy, jak i od wkładcy, i na warunki te musi się zgodzić zarówno Kasa, jak i wkładca.

Wypłata wkładów z książeczek, uwarunkowanych zastrzeżeniami, dokonywaną być może tylko zgodnie z osnową zastrzeżeń. Zastrzeżenie można zmienić lub wycofać. Zapisy o zastrzeżeniach, ich zmianie lub cofnięciu należy uwidaczniać nietylko w samej książeczce, lecz także w odnośnej księdze wkładów, pełną zaś osnowę zastrzeżenia należy wpisać do specjalnej księgi zastrzeżeń, przechowywanej pod zamknięciem.

§ 39.

Jeżeli między niniejszą Kasą a innymi komunalnymi kasami oszczędności i gminnymi kasami pożyczkowo-oszczędnościowymi dojdzie do skutku porozumienie co do wzajemnego przyjmowania wkładów i dokonywania wypłat na wystawione przez siebie książeczki oszczędnościowe, natenczas dojdzie do skutku takiego porozumienia obowiązany jest Zarząd Kasy podać do publicznej wiadomości w sposób, przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

§ 40.

Ustalony przez Radę Kasy procent od wkładów, o ile wkładca nie zażąda wypłaty odsetek dolicza się do tychże wkładów, o ile zaś tej wypłaty zażąda, wypłaca się co pół roku według połowy ustalonej stopy z upływem półroczna.

Bieg procentów rozpoczyna się od dnia następującego po dniu wpłaty i liczy się do dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

Oprocentowanie książeczek może być różne w zależności od terminu wypowiedzenia wkładu lub też od zgłoszonych zastrzeżeń albo innego uwarunkowania wypłaty wkładu.

Kasa zastrzega sobie możność wyróżnienia, w drodze premij lub rozlosowywania nagród, pewnych kategorii książeczek, które Rada Kasy uzna za zasługujące na takie wyróżnienie.

Wysokość i początek obowiązywania ustalonej stopy procentowej od wkładów jakoteż warunki ewentualnych premij i rozlosowywania nagród Kasa podaje do publicznej wiadomości w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kas (§ 23 statutu niniejszego).

§ 41.

Całkowita lub częściowa wypłata przez Kasę wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej, może nastąpić — nawet

w przypadkach egzekucji — tylko za jej przedstawieniem.

Wstrzymanie wypłaty wkładów z książeczki oszczędnościowej nastąpić może w przypadkach i w sposób przewidziany w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

§ 42.

W myśl art. 20 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) wkłady na książeczki oszczędnościowe Kasy, rządzącej się statutem niniejszym, posiadają charakter fundusów, ulokowanych z bezpieczeństwem prawnym (pupilarnem).

Książeczki oszczędnościowe tej Kasy w myśl art. 20 ust. 2 powyższego rozporządzenia będą przyjmowane przez państwowe względnie komunalne władze, urzędy i zakłady jako wadja przy wszelkich przetargach, jako kaucje akcyzowe i celne, jako kaucje przy zawieraniu umów oraz jako zabezpieczenia pieniężne z innych tytułów wymagane.

Jako wadja i kaucje, składane władzom państwowym, względnie komunalnym urzędom i zakładom, nie mogą być przyjmowane książeczką oszczędnościowe opatrzone zastrzeżeniami.

§ 43.

W razie utraty książeczki oszczędnościowej unieważnienie jej i wydanie duplikatu może nastąpić po przeprowadzeniu postępowania, przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie kasy; duplikat książeczki może jednak być wydany już po upływie 6-ciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia o jej utracie.

Zagubienie, zniszczenie lub inną utratę książeczki oszczędnościowej może jej posiadacz zgłosić pisemnie lub ustnie bezpośrednio w zakładzie głównym Kasy lub jej oddziale względnie zbiornicy, skąd mu książeczkę wydano.

Zgłoszenie powyższe obowiązuje Kasę dopiero od chwili doręczenia jej dowodu sądowego o wdrożeniu postępowania przewidzianego w przepisach o umorzeniu tytułów na okaziciela, obowiązujących w siedzibie Kasy.

Wydanie duplikatu oraz wypłata wkładów lub procentów po upływie sześciu miesięcy od ogłoszenia o utracie książeczki, a przed uznaniem jej za nieważną, nastąpić może na odpowiedzialność Kasy tylko do rąk tej osoby, która jest uprawniona do rozporządzenia wkładem.

Duplikat wystawia się na saldo książeczki pierwotnej.

§ 44.

Przedawnienie wierzytelności z tytułu niepodniesionych z Kasy wkładów oszczędnościowych, jakoteż skapitalizowanych procentów od takich wkładów następuje z upływem lat trzydziestu od dnia dokonania ostatniego wkładu lub ostatniej wypłaty względnie od dnia dopisania po raz ostatni przez Kasę procentów na książeczce oszczędnościowej.

Bieg 30-letniego przedawnienia w tych przypadkach, gdzie chodzi o wkłady z odroczoną lub wstrzymaną wypłatą względnie dotknięte zakazem sądowym, lub płatne za określonym zgóry terminem wypowiedzenia, nie może w stosunku do części wkładu, dotkniętej powyższymi ograniczeniami, rozpocząć się przed przywróceniem prawa do rozporządzania wkładem, względnie przed upływem terminu określonego dla wypowiedzenia.

W stosunku do książeczek oszczędnościowych, wystawionych na imię osoby niewłasnowolnej, o ile o tem w książeczce było zapisane odpowiednie zastrzeżenie, bieg przedawnienia nie może się rozpocząć przed uzyskaniem własnowolności przez wspomnianą osobę.

Lista wierzytelności, ulegających przedawnieniu, podaną będzie na sześć miesięcy przed upływem okresu przedawnienia do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego). W ciągu powyższego okresu osoby, uprawnione do rozporządzania odnośnymi wierzytelnościami, mogą żądać wypłaty tych wierzytelności względnie prosić o ich dalsze utrzymanie na rachunku Kasy.

Przedawnione wierzytelności przelewa Kasa na fundusz zasobowy.

§ 45.

Kasie przysługuje prawo wypowiedzenia wierzytelności.

Wypowiedzenie wkładu poszczególnemu wkładcy może być dokonane ustnie z zaznaczeniem tego w książeczce oszczędnościowej lub też przez zawiadomienie pisemne.

Wypowiedzenie wkładów może nastąpić także przez podanie go do wiadomości publicznej w sposób przewidziany dla ogłoszeń Kasy (§ 23 statutu niniejszego).

Wierzytelności takie mogą być złożone do depozytu sądowego, jeżeli nie zostaną podniesione, w następujących przypadkach:

- a) jeżeli nie będą podniesione w terminie naznaczonym w zawiadomieniu, ogłoszeniu lub wezwaniu;

b) jeżeli w odpowiedni sposób nie stanie się zadość warunkom ustalonym przez właściwe organa Kasy.

Takie złożenie wspomnianych wierzytelności jest równoznaczne z ich wypłaceniem.

Od wkładów wypowiedzianych Kasa z upływem terminu wypowiedzenia nie ma obowiązku płacić lub doliczać dalsze procenty.

B. Operacje czynne.

§ 46.

Kasa uprawniona jest:

1. nabywać polskie państwowe papiery procentowe, listy zastawne i obligacje banków państwowych, akcje Banku Polskiego, tudzież listy zastawne krajowych towarzystw kredytu długoterminowego, emitowane za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem), obligacje związków komunalnych i komunalnych instytucyj kredytowych tudzież banków, gwarantowanych przez związki komunalne, oraz udziały (akcje) wspólnych komunalnych instytucyj kredytowych;

2. udzielać pożyczek pod zastaw papierów, oznaczonych w punkcie 1), najwyżej do wysokości $\frac{3}{4}$ ich wartości kursowej, a nie wyżej ich wartości nominalnej oraz pod zastaw wystawionych przez siebie książeczek oszczędnościowych;

3. udzielać na hipotekę miejskich i wiejskich nieruchomości terminowych pożyczek, oprocentowanych i prawnie (pupilarnie) zabezpieczonych, z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru, a dla dłużnika przedterminowej spłaty pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem oraz z tem zastrzeżeniem, że budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką Kasy, przez cały czas obciążenia będą ubezpieczone od ognia na warunkach: poniżej w § 47 statutu niniejszego osobno określonych;

4. nabywać wierzytelności hipoteczne, zabezpieczone w sposób określony dla pożyczek w punkcie 3);

5. udzielać na cele budowlane — w granicach hipotecznego zabezpieczenia ewikcji — kredytu wekslowego w miarę postępu budowy do wysokości 50% wartości rzeczywiście wykonanych robót;

6. udzielać spółdzielniom zorganizowanym na zasadach ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) oraz późniejszych przepisów, ustawę powyższą zmieniających, kredytu do wysokości sumy udziałów członkowskich oraz własnych funduszy spółdzielni pod warunkiem, iż członkowie spółdzielni przyjmą poza swemi udziałami, jednakże w stosunku do ich wysokości, odpowiedzialność z własnych majątków za kredyt, otwarty spółdzielni przez Kasę;

7. udzielać pożyczek za zobowiązaniami piśmennymi (skryptami dłużnemi) lub za weksłami, jeżeli obok wystawcy przyjmą solidarną z nim odpowiedzialność conajmniej dwie osoby, zapewniające terminową spłatę całej pożyczki;

8. dyskontować weksle, zaopatrzone przynajmniej w dwa podpisy, zapewniające terminowe wykupienie weksla;

9. dyskontować, nie wcześniej jednak, jak na sześć miesięcy przed terminem płatności:

a) książeczki oszczędnościowe wystawione z zastrzeżeniem terminowem przez publiczne kasy oszczędności, a mianowicie przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Pocztową Kasę Oszczędności, Polski Bank Komunalny w Warszawie, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, wszystkie komunalne kasy oszczędności i wszystkie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe;

b) wypowiedziane i wylosowane papiery procentowe wymienione w punkcie 1) niniejszego paragrafu;

c) kupony od wymienionych w punkcie 1) papierów procentowych;

10. umieszczać z zastrzeżeniem zwrotu na każde żądanie lub za wypowiedzeniem — wolną gotówkę:

a) na rachunkach żyrowych i czekowych w państwowych i komunalnych instytucjach kredytowych, tudzież w Banku Polskim;

b) w asygnatach kasowych Banku Gospodarstwa Krajowego;

c) jako wkład oszczędnościowy w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Państwowym Banku Rolnym i w komunalnych kasach oszczędności;

11. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych za gwarancją Państwa z zastrzeżeniem dla Kasy prawa przedterminowego odbioru pożyczki za poprzedniem conajmniej półrocznem wypowiedzeniem.

12. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych związkowi poręczającemu do wysokości 10% wkładów oszczędnościowych; zakup obligacyj tegoż związku uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

§ 47.

Budynki nieruchomości, obciążonej pożyczką udzieloną przez Kasę w myśl punktu 3-go § 46 statutu niniejszego, powinny być przez cały czas obciążenia ubezpieczone od ognia:

a) w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie) lub w komunalnych

ubezpieczalniach wojewódzkich na sumę przewyższającą conajmniej o 20% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $\frac{3}{4}$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości;

b) w prywatnych zakładach wzajemnych ubezpieczeń w obrębie Rzeczypospolitej, poręczonych przez związki publiczno-prawne, na sumę przewyższającą conajmniej o 30% kwotę udzielonej pożyczki, przyczem kwota tej pożyczki powinna mieścić się cała w wolnej od długów części — pierwszych $\frac{2}{3}$ części ubezpieczonej wartości nieruchomości.

Jeżeli wartość ubezpieczona, czy to skutkiem pogorszenia się stanu budynków, czy spadku wartości realności, czy też z innych przyczyn, wynosi więcej niż rzeczywista wartość szacunkowa nieruchomości w czasie udzielenia pożyczki, należy stawki powyższe policzać od wartości szacunkowej. Szacunku dokonać może Kasa komisyjnie przez właściwe do tego organa fachowe. Wymiar pożyczki od wartości szacunkowej nie uchyla warunku co do obowiązku ubezpieczenia budynków od ognia.

Odstąpienie od powyższych zasad wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

Uiszczanie premij ubezpieczeniowych przyjmuje Kasa na siebie za odpowiedniem za to odszkodowaniem.

§ 48.

Kasa obowiązana jest posiadać względnie umieścić w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych lub w papierach przez Państwo gwarantowanych conajmniej 5% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych, jeżeli ta suma przewyższa 200.000 złotych. Przy obliczaniu tego procentu nie wlicza się do podstawy wymiaru zwaloryzowanych wkładów przedwojennych.

Kasa może tylko o tyle pozbywać się przepisane go zasobu w powyższych papierach, o ile to jest konieczne do spłaty wkładów. Pozbywane mogą być wtedy najpierw tylko papiery przez Państwo gwarantowane, a dopiero, gdyby zasób tychże został wyczerpany, posiadające bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskie państwowe papiery procentowe.

Nadto fundusze zasobowe Kasy, o ile nie są już umieszczone w nieruchomościach, powinny w 20% swej wysokości względnie nadwyżki ponad lokatę w nieruchomościach umieszczone być w wymienionych wyżej papierach. W razie zamiaru nabycia lub budowy gmachu lub potrzeby pokrycia straty Kasa może papiery wartościowe, stanowiące lokatę funduszu zasobowego pozbyć lub zastawić.

§ 49.

Kasa obowiązana jest prowadzić rejestr imienny dłużników i poręczycieli (solidarnych współdłużników) z uwidocznieniem zobowiązań, zaciągniętych przez tychże na własny rachunek czy też drogą poręczeń w Kasie.

Członków Zarządu Kasy nie wolno bez zezwolenia Rady Kasy przyjmować jako poręczycieli.

§ 50.

Poza operacjami czynnymi, o których mowa w § 46 statutu niniejszego, może Kasa — po uzyskaniu na to pozwolenia władzy nadzorczej:

1. udzielać oprocentowanych pożyczek terminowych:

- a) związkowi poręczającemu do wysokości ponad 10%, nie wyżej jednak 20% wkładów oszczędnościowych, przyczem zakup obligacji związku poręczającego uważać należy za udzielenie mu pożyczki;
- b) innym związkom komunalnym i innym związkom prawno-publicznym, o ile na podstawie obowiązujących ustaw związki te są uprawnione do zaciągania takich pożyczek i do pobierania bądź to samoistnych danin, bądź dodatków do podatków państwowych;
- c) fundacjom i posiadającym osobowość prawną komunalnym zakładom zastawniczym (lombardom);

2. umieszczać rozporządzalne fundusze za zgodą związku poręczającego w instytucjach kredytowych przez Kasę założonych lub przez ten związek poręczonych.

Fundusze Kasy mogą być używane w sposób, przewidziany w paragrafie niniejszym i punkcie 12-tym paragrafu 46 statutu niniejszego, najwyżej do wysokości 30% ogólnej sumy wkładów oszczędnościowych.

§ 51.

Kasa może dla własnego użytku nabywać lub budować realności, ale tylko z kapitału zasobowego na podstawie uchwały Rady Kasy i za pozwoleniem władzy nadzorczej; może ona również na podstawie uchwały Rady Kasy nabywać realności celem lokaty funduszu emerytalnego funkcjonariuszów Kasy; wreszcie jest Kasa uprawniona nabywać na licytacji nieruchomości obciążone pożyczką Kasy, o ile najwyższa zaoferowana suma nie pokryje całkowicie wierzytelności Kasy.

C. Inne operacje.

§ 52.

Kasa ma prawo:

1. redyskontować posiadane w swych portfelach weksle w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych, w Banku Polskim oraz

w innych instytucjach finansowych, które wskaże Minister Skarbu,

2. przyjmować za opłatą jako depozyty na przechowanie dokumenty tudzież wartościowe przedmioty i papiery, przyczem Kasa nie ponosi odpowiedzialności za realizowanie płatnych kuponów, ani wylosowanych papierów.

3. podejmować się kupna i sprzedaży państwowych tudzież innych notowanych na giełdach pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych oraz zarządzania nimi, lecz jedynie na zlecenie i rachunek osób trzecich, przyczem kupna dokonywa się po złożeniu potrzebnej gotówki, a sprzedaży po dostarczeniu papierów procentowych.

4. załatwiać na zlecenie i rachunek osób trzecich inkaso weksli, listów przewozowych i t. p. dokumentów.

§ 53.

W związku z operacjami, o których mowa w statucie niniejszym, Kasa uprawniona jest przedsięwziąć następujące czynności:

a) pozbywać własne wierzytelności hipoteczne i za zgodą organu stanowiącego związek poręczającego własne realności;

b) sprzedawać i lombardować posiadane własne papiery wartościowe w przypadku nagłego zapotrzebowania gotówki, jednakże z ograniczeniami, wynikającymi z obowiązku posiadania względnie umieszczenia zasobów w posiadających bezpieczeństwo prawne (pupilarne) polskich państwowych papierach procentowych i w papierach przez Państwo gwarantowanych (§ 48 statutu niniejszego);

c) prowadzić agentury Banku Polskiego oraz banków państwowych i komunalnych;

d) wynajmować schowki w swym skarbcu, względnie w szafach bezpieczeństwa na warunkach przez Radę Kasy ustalonych;

e) otwierać rachunki bieżące i czekowe, przekazowe i korespondencyjne (kontokorrentowe). przyczem udzielanie kredytów w rachunku bieżącym winno się odbywać na zasadach obowiązujących przy udzielaniu kredytów w myśl niniejszego statutu;

f) wystawiać przekazy i akredytywy na instytucje kredytowe, w których komunalnym kasom oszczędności wolno lokować fundusze, w granicach posiadanych przez klienta w Kasie funduszy oraz w granicach funduszy, posiadanych przez Kasę w tych instytucjach.

IV. Szczególne uprawnienia Kasy.

§ 54.

Rządząca się statutem niniejszym Kasa, jako komunalna kasa oszczędności, jest na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 1927 roku

o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) — wolna:

1. od państwowych podatków: dochodowego, od darowizn i przemysłowego (zasadniczego i od obrotu);

2. od dodatków komunalnych do powyższych podatków;

3. od opłat stemplowych od podań wnoszonych tak przez Kasę jak i przez istniejące przy niej zakłady zastawnicze (§ 2 statutu niniejszego).

Przychody z wkładów na książeczki oszczędnościowe Kasy są wolne od podatku od kapitałów i rent, o ile wysokość wkładu nie przewyższa kwoty 5.000 zł. (§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 roku w sprawie wykonania wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności).

Wpisy w książeczkach oszczędnościowych oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia o złożeniu lub zwrocie wkładów, wydawane przez Kasę, są w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wolne od opłaty stemplowej.

Pisma, stwierdzające otrzymanie pożyczki od Kasy, podlegają w myśl ostatnio wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej opłacie stemplowej w wysokości 0,3% od sumy zobowiązania.

§ 55.

W razie niezapłacenia w terminie pożyczki zabezpieczonej zastawem papierów wartościowych, Kasa ma prawo sprzedać te papiery bez upoważnienia sądowego.

Sprzedaż powinna się odbyć najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia płatności pożyczki, zabezpieczonej zastawem, przyczem papiery, notowane na giełdzie, mają być sprzedane po cenie giełdowej, a nienotowane — po przeciętnej miejscowej cenie rynkowej.

Papiery wartościowe, przyjęte przez Kasę jako zastaw udzielonych pożyczek, mają być zapisane do oddzielnej księgi sznurowej z wyszczególnieniem ich rodzaju i ilości, a przy premijowych papierach wartościowych także numerów obligacji, tudzież z podaniem sum wierzytelności zastawem zabezpieczonych. (Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu Napoleona zapis do takiej księgi sznurowej komunalnej kasy oszczędności uważa się za równorzędny z zarejestrowaniem, przewidzianem w artykule 2074 tegoż kodeksu.)

V. Likwidacja Kasy.

§ 56.

Likwidacja Kasy może być dobrowolna lub przymusowa.

Dobrowolna likwidacja następuje na skutek uchwały związku poręczającego zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Przymusową likwidację może zarządzić Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przypadkach, określonych w ustępie 3-im artykułu 30-go wymienionego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o komunalnych kasach oszczędności.

Rozporządzenie władzy, zarządzające lub zatwierdzające likwidację Kasy, jakoteż wdrożenie postępowania likwidacyjnego ogłasza się w dzienniku urzędowym związku poręczającego, a w braku tegoż w Dzienniku Wojewódzkim.

Ustalony plan likwidacji Kasy powinien być ogłoszony w sposób przewidziany dla ogłoszenia statutu Kasy.

W ogłoszeniu odnośnem należy zawezwać wierzycieli Kasy do podjęcia wkładów w przeciągu 6-ciu miesięcy. Ogłoszenie należy powtórzyć trzykrotnie conajmniej w dwutygodniowych odstępach czasu po sobie. Po upływie sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia ustaje oprocentowanie wkładów.

Jeżeli płynne fundusze Kasy nie wystarczają na pokrycie zobowiązań Kasy, za które związek poręczający przyjął odpowiedzialność, a w szczególności na pokrycie zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, to odpowiedzialnych środków na pokrycie tych zobowiązań powinien w myśl obowiązujących przepisów dostarczyć związek poręczający.

Likwidacja Kasy odbywa się pod nadzorem osobnego komisarza, którego wyznacza właściwa władza nadzorcza.

Postępowanie likwidacyjne nie może zostać zamknięte przed upływem 6-ciu miesięcy od chwili ostatniego ogłoszenia o jego wdrożeniu.

Ta część majątku Kasy, jaka potrzebna jest na zaspokojenie tych jej wierzycieli, którzy po odbiór swych wierzytelności do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego się nie zgłosili, złożoną być powinna na lat 30 do depozytu sądowego na rzecz tych wierzycieli. Wierzytelności takie, o ile ich do wpływu tego okresu czasu wierzyciele nie podejmą, przepadają na rzecz związku poręczającego.

Nadwyżka majątku Kasy, pozostała po zaspokojeniu wszystkich jej wierzycieli, którzy się zgłosili do chwili zamknięcia postępowania likwidacyjnego, i po złożeniu odpowiedniej części jej majątku na cel, uprzednim ustępem wskazany, przechodzi na rzecz związku poręczającego, który powinien użyć tej nadwyżki tylko na cele użyteczności publicznej, po ewentualnem poprzedniem potrąceniu z niej kosztów likwidacji oraz kapitału zakładowego, przyznanego Kasie przy jej organizowaniu.

Zwinięcie Kasy (oraz jej ewentualnych oddziałów, zbiornic i zakładów zastawniczych (lombardów) podaje związek poręczający w sposób na miejscu praktykowany do publicznej wiadomości.

VI. Władze nadzorcze.

§ 57.

Władzą nadzorczą nad Kasą, rządzącą się statutem niniejszym, jest zgodnie z § 59 rozporządzenia wykonawczego w instancji I-ej Wojewoda, z którym współdziała w przypadkach przepisami tegoż paragrafu oznaczonych Wydział Wojewódzki (Izba Wojewódzka) — a w instancji II-ej i ostatniej Minister Spraw Wewnętrznych, działający w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 58.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu Kasy, a w szczególności wykroczeń przeciw obowiązującym przepisom lub postanowieniom statutu niniejszego, służy władzy nadzorczej prawo wydawania zarządzeń niezbędnych celem usunięcia nieprawidłowości lub zapobieżenia dalszym wykroczeniom. Zarządzenia te mogą polegać na zawieszeniu w czynnościach lub usunięciu członków Rady Kasy, Zarządu Kasy i Komisji Rewizyjnej i na ustanowieniu w razie potrzeby komisarza na koszt Kasy lub związku poręczającego dla zarządu Kasą do czasu wyboru nowych organów. Wybór ten powinien nastąpić w ciągu trzech miesięcy od czasu ustanowienia komisarza.

Komisarz w zakresie powierzonych mu czynności wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki Rady i Zarządu Kasy.

VII. Przepisy końcowe.

§ 59.

Statut niniejszy wchodzi w życie z chwilą ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym.

§ 60.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia statutu niniejszego podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

* * *

Statut niniejszy uchwalony został na posiedzeniu Sejmiku Powiatowego Powiatu Poznańskiego w Poznaniu w dniu 29 października 1928 r.

(—) Kłos. (—) Manuszak. (—) Kornaszewski.
(—) Bazyli.

* * *

Zatwierdzony uchwałą Izby Wojewódzkiej w Poznaniu w dniu 16 stycznia 1929 r. Nr. 9389/28 III.

Przewodniczący wicewojewoda: (—) Ołpiński.

Zmiana statutu Spółki od- i nawodnienia Rowo—Okonin.

Walne zgromadzenie Spółki od- i nawodnienia Rowo—Okonin w powiecie czarnkowskim uchwaliło na zebraniu dnia 11. IV. 1929 r. zmianę statutu z dnia 21 marca 1870 r. z dodatkiem z dnia 21-go sierpnia 1913 r., zmienionego uchwałami zgromadzenia członków w dniu 5-go maja 1927 r. i 22. I. 1928 r.

§ 2 ustęp 6.

Zadaniem Spółki jest postaranie się o wspólne narzędzia do uprawy łąk. O ile nakładów powyższych pokryć nie można zapomożami udzielonemi Spółce jako takiej do rozdziału na biedniejszych członków, zaciąga Spółka w tym celu pożyczkę.

§ 13 ustęp 2.

Umowa zawarta przez przewodniczącego Spółki z wykonawcą urządzeń spółkowych staje się obowiązującą Spółką dopiero po jej zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą, w porozumieniu z Urzędem Budownictwa Meljoracyjnego, który na czas o rozpoczęciu robót powiadomiony być winien przez przewodniczącego spółki. Pozatem winien przewodniczący podczas wykonania robót zasięgać w kwestjach technicznych wskazówek Urzędu Budownictwa Meljoracyjnego i uwzględniać je.

§ 22 ustęp 1.

Spółka winna mieć technika spółkowego; angażuje go przewodniczący, potwierdza władza nadzorcza w porozumieniu z Państw. Urzędem Meljoracyjnym. Wysokość wynagrodzenia uchwała zarząd Spółki; jeżeli zaś wynagrodzenie jest niedostatecznym, wtedy ustanawia wysokość jego władza nadzorcza.

Powyższe zmiany zatwierdzam na zasadzie art. 177 ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 102, poz. 936).

Czarnków, dnia 30 kwietnia 1929 r.

Starosta Powiatowy: (—) St. Boguszewski.

Uzupełnienie statutu Spółki Drenarskiej w Kucharach z dnia 27. VIII. 1928 r.

§ 6 ust. 4 pozostaje w pierwotnej redakcji, czyli w miejsce wpisanego wyrazu „przewodniczący” pozostaje wyraz „Zarząd” itd.

§ 7. Zdanie „wybór przewodniczącego i zastępcy potwierdza władza nadzorcza”, pozostaje wedle skreślenia.

§ 14 sprostowano powołanie na § 13.

§ 19 sprostowano powołanie na § 13 i § 14.

Pleszew, dnia 4 maja 1929 r.

Starosta Powiatowy: (—) Dr. Wieczorek.

Konkurs.

W mieście Swarzędzu powiatu poznańskiego wakuje od zaraz posada burmistrza.

Do posady tej przywiązane są pobory według grupy IX pragmatyki urzędników państwowych z dnia 9. X. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 116, poz. 924) i 20% tychże poborów jako dodatek reprezentacyjny.

Reflektuje się tylko na siły mogące się okazać dłuższą praktyką samodzielną w administracji samorządowej policyjnej. Zgłoszenia przyjmuje do dnia 27. 4. 1929 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
(—) Albin Gramse, aptekarz.

Zagubione dokumenty.

Wywołanie.

Stosownie do polecenia Min. Skarbu z dnia 11. IV. 1929 r. L. Dz. VII/532/2 zawiadamia się, że w Okręgowej Izbie Skarbowej w Warszawie zaginął blankiet pokwitowania wzór Nr. 8, seria J. B. N. 461-250. Celem uniknięcia ewentualnego dokonania nadużyć zaginionym blankietem pokwitowania, uprasza się Władze Urzędu i strony w razie ujawnienia powołanego blankietu, donieść o tem niezwłocznie Ministerstwu Skarbu.

Pokwitowanie ewentualnie sporządzone na zaginionym blankiecie nie należy traktować jako posiadający moc prawną dokument.

Izba Skarbowa w Poznaniu.

Zaginął dyplom nr. 2136 Ministerstwa Rolnictwa, nadający p. Fr. Podlarskiemu (false Podlewskiemu) z Kościelca, powiat inowrocławski, medal brązowy za eksponaty na Wystawie Ogrodniczo-Przemysłowej w Toruniu 1928. Dyplom się unieważnia.

Inowrocław, dnia 30 kwietnia 1929.

L. dz. 4525/29 II.

Starosta Powiatowy:
(—) Ruczyński.

Zagubiono 3 książeczki tożsamości koni Serja A Nr. 785 442, 785 443, 785 444. Właściciel Reinhold Flechner, zamieszkały w Koszanowie, pow. Szamotuły.

Zaginęła książka kotłowa w majątności Mroczka, pow. wyrzyski, kotła Nr. 7919 f-ki Paucksch, zbudowanego w roku 1902.

Książkę niniejszem unieważniamy.

Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w Poznaniu
Oddział w Bydgoszczy.

Zalecanie książek.

Ukazała się książka „Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego“ część III. — Romana Hausnera, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Część III „Skorowidza Ustawodawstwa Polskiego“ obejmuje wszelkie przepisy, ogłoszone w okresie od dnia 1. I. 1927 roku do 1. II. 1929 r. w Dzienniku Ustw, Monitorze Polskim, Dziennikach Urzędowych Ministerstw i w innych źródłach. Nadto książka obejmuje skorowidz ustawodawstwa śląskiego.

Zarówno część III Skorowidza Ustawodawstwa jak i dwie części poprzednie — są niezbędnym podręcznikiem przy załatwianiu spraw dla urzędników władz administracji ogólnej, a także są b. pożyteczne dla urzędników innych działów administracji publicznej.

Skorowidz można nabywać u autora (Warszawa, skrzynka pocztowa Nr. 611, konto w P. K. O. Nr. 45 354) po cenie zł 16 za część III, a zł 30 za wszystkie trzy części łącznie. Przesyłka pocztowa kosztuje dodatkowo zł 2. Za egzemplarze zakupione loco Warszawa w dużych ilościach autor liczy o 20% taniej tych cen.

Nakładem Związku Pracowników Administracji Gminnej wydano książkę prof. L. W. Biegeleisena p. t. „Zagadnienia ekonomiki komunalnej“.

W pracy tej autor omawia szereg zagadnień z dziedziny administracji i gospodarki samorządowej na tle doświadczeń teorii i praktyki ostatniej doby, jako to: problem przebudowy państwa na podstawach samorządowych, zagadnienie jednolitości administracji i decentralizacji przez samorząd, wzajemny stosunek kompetencji samorządu gminnego, samorządów wyższych stopni i państwa, rolę samorządu terytorjalnego na polu gospodarstwa krajowego, prowadzenie przedsiębiorstw komunalnych, problem reformy administracji komunalnej, wreszcie sprawę polityki aprowizacyjnej samorządów.

Książka prof. Biegeleisena, uwzględniająca zdobycze teorii i praktyki komunalnej na Zachodzie, niezbędną jest dla każdego działacza samorządowego, powinna znaleźć się w bibliotece każdego związku komunalnego.

Cena książki bez przesyłki zł 8,—.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod numerami 1526—1532 podane grunta i realności mają być w oznaczonych tam terminach sprzedane w drodze subhasty przymusowej. W każdej z tych spraw przymusowej licytacji ustanawiają podpisane sądy:

1. Wezwanie, żeby prawa, które w chwili zameldowania subhasty w księdze hipotecznej nie były uwidocznione, zgłoszone zostały najpóźniej w terminie subhastacyjnym przed wezwaniem do składania ofert licytacyjnych, a w razie protestu wierzyciela względnie wnioskodawcy, żeby je uwierzytelniono, w przeciwnym razie prawa te przy ustanowieniu niższej oferty nie będą uwzględnione i przy rozdziale rezultatu licytacji pójdą do pretensji wierzyciela i po reszcie pretensji.

2. Wezwanie do tych, którym przysługuje prawo sprzeciwiające się subhastacji, żeby przed przybiciem spowodowali zniesienie lub tymczasowe zawieszenie postępowania, w przeciwnym razie na zaspokojenie tego prawa miejsce licytowanego przedmiotu zajmuje dochód osiągnięty z licytacji.

3. Wezwanie, żeby już dwa tygodnie przed terminem piśmiennie wręczono lub oświadczone do protokołu pisarzowi sądowemu dokładne obliczenie pretensji co do kapitału, procentów i kosztów wywołania oraz zaspokojenia wynikających z procesowania tego gruntu kosztów postępowania prawnego wraz z podaniem stopnia uprzywilejowania.

1526

Nieruchomość położona w Błotnicy i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Błotnica k. 246 na imię dzierżawcy rybołówstwa Stanisława Zytłowskiaka i jego żony Marjanny z domu Piszczynskiej w Błotnicy pow. Wolsztyn, zostanie dnia 20 czerwca 1929 o godz. 12 przedpoł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 8. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 24 maja 1928. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Wolsztyn, dnia 20 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1527

Nieruchomość położona w Zelgniewie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Zelgniewo Tom I, karty 9, na imię Teofila Gałęskiego, posiadziela ziemskiego i żony jego Pelagji Gałęskiej z domu Chałupczak, oboje w Zelgniewie, zostanie dnia 16 lipca 1929 o godzinie 10 p. południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie po-

kój Nr. 8. Nieruchomość składa się z roli, łąki, lasu, pastwiska, ogrodu i zabudowań o ogólnym obszarze 171,78,15 ha. Czysty jej dochód jako podstawa podatku gruntowego wynosi 173,86 tal., a wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego 330 mk. Matrykuła art. 10, księga podatku budynkowego L. 11. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8 stycznia 1929 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Chodzież, dnia 12 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1528

Nieruchomość położona w Lenartowicach i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu przymusowym zapisana w księdze gruntowej Lenartowice tom I, karta 24, na imię Andrzeja Burdela i jego żony Małgorzaty z Pie-runków z Lenartowic zostanie dnia 13-go września 1929 o godzinie 10 przed poł. wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 1. Nieruchomość składa się z roli, ogrodu, podwórza, domu mieszkalnego, chlewa, stodoły i piwnicy o powierzchni 6,44,70 ha. Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 19,43 tlr. Roczna wartość jako podstawa podatku budynkowego 75 zł. Wyciąg katastralny, uwierzytelniony odpis księgi gruntowej i inne odnoszące się do tej realności wyjaśnienia mogą być przeglądnięte w Sekretarjacie podpisanego Sądu. — Pleszew, dnia 24 kwietnia. Sąd Grodzki.

1529

Półowa nieruchomości położonej w Szamocinie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Szamocin tom 12, karta 776 na imię Leona Urbańskiego w Szamocinie, zostanie dnia 10 lipca 1929 o godzinie 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1. Wierzytelny odpis księgi wieczystej, tudzież inne dotyczące nieruchomości szczegóły pozostają w sekretarjacie Sądu Grodzkiego w Margoninie do wglądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 7. 10. 1927. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby

przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Margonin, dnia 25 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1530

Nieruchomość położona w Margoninie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej tom I, karta 39, na imię Franciszka i Cecylii małżonków Niedbalskich w Margoninie, zostanie dnia 5 lipca 1929 o godzinie 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 1. Wierzytelny odpis księgi wieczystej, tudzież inne dotyczące nieruchomości szczegóły pozostają w sekretarjacie Sądu Grodzkiego w Margoninie do wglądu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8. 4. 1929. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzycieli i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. — Margonin, dnia 25 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1531

Nieruchomość położona w Poznaniu, Św. Łazarz i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Poznań — Łazarz, tom II, wykaz liczby 67 na imię Józefa Kielmana i żony jego Marji z Paliszewskich Kielmanowej, zostanie dnia 5 lipca 1929 o godz. 11 przedpołudniem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 23. Nieruchomość wystawiona na przetarg składa się z gruntu zabudowanego przy ulicy Gańsiorowskich 9, narożnik ulicy Małeckiego 1, o powierzchni 9 arów 82 m², zapisana jest pod nr. 10 księgi podatku budynkowego pod nr. 473 matrykuły podatku gruntowego. Wartość użytkowa nieruchomości wynosi 10.590 mk. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 20 kwietnia 1929. — Poznań, dnia 26 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1532

Nieruchomość położona w Bolechowie, w chwili wpisania wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Bolechowo tom I, wykaz liczba 8 na imię Franciszki Polcyn z domu Nowakowska, zostanie dnia 3 lipca 1929 o godz. 11 przedpołudniem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój 23. Nieruchomość wystawiona na przetarg składa się z gruntu zabudowanego o powierzchni 2 ha 60 arów i 20 m² i położona jest w Bolechowie, powiat Poznań, zapisana w księdze gruntowej tom I, wykaz liczba 8, w księdze podatku budynkowego pod nr. 4 i w matrykule podatku gruntowego pod nr. 7. Wartość użytkowa nieruchomości wynosi 60 mk, wysokość podatku gruntowego 8,84 tal. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 16 kwietnia 1929. — Poznań, dnia 26 kwietnia 1929. Sąd Grodzki 2a.

Sprawy konkursowe

1533

W sprawie upadłościowej Kaczmarka Seweryna w Śremie, termin do przyjęcia końcowego rachunku zarządzcy wyznacza się na dzień 24 maja 1929 godz. 10. — Śrem, dnia 27 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1534

Termin dodatkowy do badania pretencji, zgłoszonych do masy konkursowej Heleny Godurkiewiczowej w Gnieźnie, Rynek nr. 16, prowadzącej interes kolonjalny pod firmą „Tani Skład” odbędzie się dnia 23 maja 1929 o godzinie 10,30 przed południem w podpisanym Sądzie, pokój nr. 21. — Sąd Grodzki w Gnieźnie.

1535

W sprawie upadłościowej co do majątku kupca Pawła Ruszczyńskiego w Ostrowie — 4 N 5/26 — wyznacza się na 3 czerwca 1929, godz. 10, pokój 22 podpisanego sądu termin celem wysłuchania ogółu wierzycieli w przedmiocie zastanowienia postępowania upadłościowego dla braku masy, wystarczającej na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. — Ostrow, dnia 22 kwietnia 1929 r. Sąd Grodzki.

1536

Na wniosek kupca Wacława Cieslewicza w Strzelnie o odroczenie wyplat wyznacza się na dzień 23 maja 1929 o godzinie 10 przed południem w pokoju nr. 10 tutejszego Sądu termin do rozpoznania sprawy. Wierzycieli wzywa się, by przybyli na powyższy termin i udzielili Sądowi koniecznych wyjaśnień. — Strzelno, dnia 26 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1537

W sprawie wniosku z dnia 17 kwietnia 1929 r. o otwarcie postępowania o zapobieganiu upadłości w myśl rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. względem właściciela Hotelu „Bazar” Leona Pankanina w Krotoszynie celem rozpoznania tegoż wniosku wyznacza się termin na dzień 24 maja 1929 r. o godz. 11 w tutejszym Sądzie, pokój nr. 25. Na termin ten mogą stanąć wierzyciele celem udzielenia Sądowi wyjaśnień. — Krotoszyn, dnia 18 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

1538

Józef Marszałek, kupiec z Ostrowa, skarży w postępowaniu wekslowem Wawrzyńca Szulgita, o nieznanem miejscu pobytu, o pretensje wekslowe w kwocie 100 i 100 złotych. Sąd Grodzki w Krotoszynie wyznaczył termin do rozprawy ustnej na dzień 6 czerwca 1929 r. godzina 11-ta, w którym to terminie Józef Marszałek jako powód, postawi wniosek o następujące zawyrokowanie: 1. Pozwanego zasądza się na zapłacenie powodowi: a) 100 zł z ustawowemi odsetkami od 12 czerwca 1928 r. oraz 3,15 zł kosztów wekslowych, b) 100 zł z ustawowemi odsetkami od 16 czerwca 1928 r. oraz 3,15 zł kosztów wekslowych. 2. Pozwany ponosi kosztą sporu. 3. Wyrok jest tymczasowy wykonalny. — Wawrzyńca Szulgita wzywa się przeto do stawienia się w terminie wyżej oznaczonym w celu rozprawiania. — Krotoszyn, dnia 5 marca 1929. Sąd Grodzki.

1539

Wdowa Helena Jahn z domu Scholz w Loebau (Saksonja), zastąpiona przez adwokata dr. Wojdonę w Bojanowie, postawiła wniosek na wywołanie listu hipotecznego na hipotekę, zapisaną w księdze wieczystej nieru-

chomości Rojaczyn whl. 42 w dziale III pod l. 7 w kwocie 600 talarów, czyli 1800 mk. z 5% odsetkami od 1-go października 1873 na rzecz kupca Henryka Scholza w Czerniewie. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 24 września 1929 r. przedpołudniem o godz. 10 w podpisanym Sądzie pokój 1, odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Bojanowo, dnia 16 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1540

W sprawie Skarbu Państwa — Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego, Oddział w Bydgoszczy — powoda — zastąpionego przez Prokuratorję Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Oddział w Poznaniu, przeciw Antoniemu Prusowi, dawniej w Bydgoszczy, obecnie nieznanemu z miejsca pobytu — pozwanemu — wniośd powód przeciw pozwanemu skargę z wnioskiem na: 1. zasądzenie pozwanego na zapłacenie powodowi 1249,25 zł, 2. nałożenie pozwanemu kosztów sporu, 3. uznanie wyroku za tymczasowo wykonalny. Na skutek powyższej skargi wraz z zapozwem, wyznaczony został termin do ustnej rozprawy przed Sądem Okręgowym, Wydział cywilny Sekcja D w Bydgoszczy, pokój nr. 22, na dzień 18 września 1929 r. godz. 10 przedpołudniem, na który wzywa się pozwanego z równoczesnym poleceniem do wyznaczenia swego rzecznika, dopuszczonego przed wymienionym Sądem, celem strzeżenia jego praw. Bydgoszcz, dnia 26 kwietnia 1929. Sekretariat 5. Sądu Okręgowego.

Zapisy w rejestrze majątkowym.

1541

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3506 pod Nr. 3506, że małżonkowie rolnik Juljusz Babka i żona jego Marjanna z domu Trocha, oboje z Sieroszewic pow. Ostrow, kontraktem z dnia 7 grudnia 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrow, dnia 1 maja 1929. Sąd Grodzki.

1542

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3504 pod Nr. 3504, że małżonkowie rolnik Wawrzyn Wciorka i żona jego Pelegja z domu Banasiak w Kołatajewie, kontraktem z dnia 28 listopada 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrow, dnia 1 maja 1929. Sąd Grodzki.

1543

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 3505 pod Nr. 3505, że małżonkowie robotnik Stanisław Walczak i żona jego Marjanna z domu Lisiak, oboje z Ocięża pow. Ostrow, kontraktem z dnia 22 września 1928 postanowili zupełne wyłączenie majątkowe z pozbawieniem męża do zarządu i użytku majątkiem żony. — Ostrow, dnia 1 maja 1929. Sąd Grodzki.

1544

W tutejszym rejestrze praw majątkowych zapisano dziś pod nr. 1058, że Ratajczak Józef, obuwnik z Łonicy i żona jego Anna z domu Heyder, umową z dnia 4 grudnia 1928 r. postanowili rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa administracji i użytkowania męża na majątku żony. — Zbąszyń, dnia 15 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1545

W tutejszym rejestrze praw majątkowych zapisano dziś pod nr. 1057, że Bierka Jakób, funkcjonariusz ko-

lejący z Stefanowa i żona jego Agnieszka z domu Adamczak, umową z dnia 13 marca 1929 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z nich. — Zbąszyń, dnia 15 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1546

W tutejszym rejestrze praw majątkowych zapisano dziś pod Nr. 1059, że Stanicki Ludwik, rolnik z Perzyna i żona jego Lucja z domu Najda, umową z dnia 1 lutego 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z nich. Zbąszyń, dnia 15 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1547

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod Nr. 734, że Władysław Zyto, restaurator i jego żona Maria z domu Kasperska, zamieszkali w Jutrosinie, umową z dnia 12 kwietnia 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 24 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1548

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod Nr. 739, że Nowak Jan, rolnik i jego żona Agnieszka z domu Kowalska I voto, zamieszkali w Domaradzicach, umową z dnia 21 marca 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 26 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1549

W tutejszym rejestrze majątkowym wpisano dziś pod Nr. 738, że Szyberna Filip, rolnik i jego żona Jadwiga z domu Przybylska, zamieszkali w Szkaradowie, umową z dnia 23 kwietnia 1929 r. postanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jutrosin, dnia 24 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1550

W tutejszym rejestrze spraw majątkowych pod Nr. 55 wpisano, że rolnik Józef Kudłaszyk i tegoż żona Bronisława z domu Bąbelek z Pakostawia, umową notarialną z dnia 23 stycznia 1929 wprowadzili ogólną wspólność majątkową według kodeksu cywilnego. — Pniewy, dnia 24 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1551

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1 RM 1743, że małżonkowie Lewandowicz Leon, konduktor pocztowy w Koźminie i Jadwiga z Mogiłek, kontraktem notarialnym z dnia 31 sierpnia 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 5 września 1928. Sąd Powiatowy.

1552

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1 RM 1744, że małżonkowie Neumann Kurt Paweł, rolnik w Gumienicach i Selma Paulina z Zabków, kontraktem notarialnym z dnia 23 sierpnia 1928 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 19 września 1928. Sąd Grodzki.

1553

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1 RM 1730, że małżonkowie Nowacki Jan, robotnik w Dorotowie i Katarzyna z Mikołajczaków, kontraktem notarialnym z dnia 29 marca 1928 r. ustanowili rozdział majątkowy z

pełnym wykluczeniem prawa męża do zarządu i użytkowania majątku żony. — Koźmin, dnia 19 kwietnia 1928. Sąd Grodzki.

1554

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1 RM 1732, że małżonkowie Szczepaniak Marcin, osadnik w Sośniczynie i Marjanna z Miedzianowskich, kontraktem notarialnym z dnia 28 czerwca 1926 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 4 maja 1928. Sąd Powiatowy.

1555

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1 RM 1750, że małżonkowie Stanisław Dudziak, robotnik w Polskich Ole-drach i Agnieszka z Gościńskich, kontraktem notarialnym z dnia 21 listopada 1928 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 26 stycznia 1929. Sąd Grodzki.

1556

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1756, że małżonkowie Józef Borowy, rolnik z Koźmina i Marcela z Ficków, sądowym kontraktem z dnia 17 kwietnia 1929 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Koźmin, dnia 20 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1557

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 1002, że małżonkowie Szymczak Sylwester, celnik z Cielmowa i Weronika z domu Wurzyniak, zawarli na mocy kontraktu z dnia 6 grudnia 1928 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 i 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 18 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1558

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 996, że małżonkowie Paluch Leon, gospodarz z Kamionki i Wiktorja z domu Owczarzak, zawarli na mocy kontraktu z dnia 25 lutego 1929 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 i 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 16 marca 1929. Sąd Grodzki.

1559

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 1003, że małżonkowie Cieśllicki Władysław, gospodarz z Gaju i Joanna z domu Cieśllicka, zawarli na mocy kontraktu z dnia 25 stycznia 1929 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 18 kwietnia 1929. Sąd Grodzki.

1560

W naszym rejestrze spraw majątkowych zapisano dzisiaj na stronie 1001, że małżonkowie Graczyk Stanisław, rolnik z Szczytnich duchownych i Władysława z domu Jagodzińska zawarli na mocy kontraktu z dnia 29 stycznia 1929 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 23 marca 1929. Sąd Grodzki.

1561

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1926, że małżonkowie Wilhelm Hen-

ryk Piękny, rolnik z Strzyżewa i Marja Marta z domu Liebchen, kontraktem sądowym z dnia 7 września 1927 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 23 września 1927. Sąd Grodzki.

1562

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1920, że małżonkowie Adolf Plontke, gospodarz z Strzyżewa i Emma z domu Schwarz, kontraktem sądowym z dnia 13 lipca 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 20 lipca 1927 r. Sąd Grodzki.

1563

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1997, że małżonkowie Józef Matuzak, mistrz rzeźnicki z Ostrzeszowa i Katarzyna z domu Guzenda, kontraktem notarialnym z dnia 4 lipca 1928 r. postanowili ogólny rozdział majątków z wykluczeniem praw męża do zarządu i użytkowania odnośnie do majątku małżonki. — Ostrzeszów, dnia 6 grudnia 1928 r. Sąd Grodzki.

1564

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1896, że małżonkowie Wilhelm Pacyna, robotnik z Strzyżewa i Gertruda z domu Fechner, kontraktem notarialnym z dnia 4 stycznia 1926 r. postanowili ogólny rozdział majątków z wykluczeniem praw męża do zarządu i użytkowania odnośnie do majątku małżonki. — Ostrzeszów, dnia 6 kwietnia 1927 r. Sąd Grodzki.

1565

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1921, że małżonkowie Jan Tadeusz Grzęka, rolnik z Strzyżewa i Pelagia z domu Pawlak, kontraktem sądowym z dnia 7 marca 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 23 września 1927 r. Sąd Grodzki.

1566

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1875, że małżonkowie Stanisław Laboga, robotnik z Rogaszyc i Marjanna z domu Marczak, kontraktem notarialnym z dnia 11 września 1926 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 27 listopada 1926 r. Sąd Grodzki.

1567

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1879, że małżonkowie Andrzej Chowański, rolnik z Rojewia i Marjanna z domu Mądra, kontraktem sądowym z dnia 8 czerwca 1923 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 1 lutego 1927 r. Sąd Grodzki.

1568

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano na stronie 1923, że małżonkowie Marcei Kupijaj z Szklarki Mysłn. i Marjanna z domu Daszczyk, kontraktem sądowym z dnia 8 września 1927 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrzeszów, dnia 23 września 1927 r. Sąd Grodzki.

Po zamknięciu redakcji.

229.

Rozporządzenie porządkowo - sanitarne Wojewody Poznańskiego z dnia 10 maja 1929 r. w sprawie służby nocnej aptek w m. Poznaniu.

Na podstawie §§ 6 e) i f), 12, 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. 3. 1850 r. (zb. ustaw pr. str. 265), § 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. 7. 1883 (zb. ust. str. 195), § 11 ustęp e) instrukcji dla naczelnych prezesów z 11 grudnia 1925 (zb. ustaw pruskich 1926, str. 26), § 40 ordynacji aptecznej z 18. II. 1902, odnośnego rozporządzenia min. z 13. IV. 1909 oraz § 11 rozporz. Rady Min. z 21 stycznia 1924 w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89) oraz art. 113 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władzy administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), rozporządzam co następuje:

§ 1.

Apteki, położone na obszarze miasta Poznania, zwalniam od obowiązku służby nocnej, przepisanej § 40 ordynacji aptecznej z 18. 2. 1902, i § 2 f) tyt. III. zrewidowanej ordynacji apte-

karskiej z 11. 10. 1801, zaprowadzając dla wszystkich aptek obowiązek pełnienia dyżurów.

§ 2.

Dyżury pełnić będą apteki naprzemian co drugi tydzień, licząc rozpoczęcie dyżuru od soboty wieczorem, aż do wieczoru następnej soboty, przyczem zaznaczam, że przypadające w danym tygodniu dni świąteczne nie wpływają na zmianę dyżuru.

§ 3.

Apteka dyżurująca winna posiadać w oknie wystawowym na widocznym miejscu tablicę przejrzystą odpowiednich rozmiarów — szklaną lub porcelanową — oświetloną od tyłu światłem czerwonym, z napisem: „Dzisiaj apteka pełni służbę nocną”. Apteki zaś niepełniące dyżuru, wystawiać winny w podanym miejscu tablicę wyżej podanego rodzaju, oświetloną od tyłu światłem białym z napisem: „Dzisiaj pełnią służbę nocną apteki”, przyczem należy podać nazwy i dokładne adresy dwóch sąsiednich aptek, pełniących dyżur, według dokładnego brzmienia firmy danej apteki oraz adresu według nazwy ulicy i numeru domu, i to pismem czytelnym w sposób wykluczający wprowadzenie w błąd publiczności.

§ 4.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą grzywną do 60 zł, względnie w razie niemożności ściągnięcia grzywny odpowiednim aresztem.

§ 5.

Do uregulowania kolejności dyżurów nocnych aptek upoważniam Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Poznań, dnia 10 maja 1929.

L. dz. 5450/29 VII.

Wojewoda: (—) Borkowski.

230.

Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 11 maja 1929 r. o ruchu ulicznym w stołecznym mieście Poznaniu.

Na podstawie postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), § 3. Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), § 46. Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396), oraz art. 108, p. 1 a), Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam na obszar miasta Poznania co następuje:

§ 1.

Zabrania się postoju pojazdów na skrzyżowaniu ulic, na ostrych skrętach, na przestrzeni 10 metrów przed i tyleż poza słupem przystanku tramwajowego i autobusowego oraz na przestrzeni 10 metrów jezdni przy narożnikach ulic.

§ 2.

Pojazd uszkodzony i niezdatny do dalszej jazdy winien być bezzwłocznie usunięty z ulicy.

§ 3.

Place: Stary Rynek i Plac Nowomiejski należy okręzać prawą stroną, to znaczy środek pla-

cu musi się znajdować po lewej stronie kierującego pojazdem.

§ 4.

Ruch pieszy winien się odbywać na chodnikach a na jezdnię można wkraczać tylko w razie przechodzenia na drugą stronę ulicy.

Przejścia przez jezdnię należy dokonać najkrótszą drogą i krokiem przyspieszonym.

§ 5.

Zabrania się tamowania ruchu na chodnikach przez przystawianie lub ustawianie jakichkolwiek przedmiotów. Osoby oczekujące na tramwaj lub na autobus winny stać na chodniku tuż przy przystanku lub na miejscu specjalnie do tego wyznaczonym, lecz nigdy na jezdni.

§ 6.

Na chodnikach należy iść i wymijać prawą stroną.

§ 7.

Na ulicach: Nowa, Plac Wolności — strona południowa, Ratajczaka od ul. 27-go Grudnia do ul. Św. Marcina, 27-go Grudnia, Gwarna, Fredry — od Placu Gwarnego do Wałów Jana III. i Półwiejska zabrania się postoju wszelkim pojazdom w czasie od godziny 10 do 20-tej.

W tym czasie pojazdy mogą się zatrzymywać tylko na czas samego wsiadania lub wysiadania.

§ 8.

Na wymienionych w § 7 ulicach zabrania się:

1. ruchu wózkami ręcznymi,
2. urządzania wszelkich ruchomych reklam ulicznych,
3. nawracania pojazdami,
4. chodzenia po jezdni.

§ 9.

Zabrania się zjazdu ul. Ogrodową od ul. Piekary do ul. Półwiejskiej oraz ul. Wały Jagiellończyka na przestrzeni od Wojskowego więzienia Śledczego do ul. Półwiejskiej.

§ 10.

Dorożki mogą zająć postój tylko na miejscach osobno na ten cel wyznaczonych w ilości określonej.

Po godzinie 22 dozwala się na postój także przed większemi lokalami publicznymi z wyjątkiem lokali położonych przy ulicach wymienionych w § 7.

§ 11.

Postoje wyznaczone dla dorożek nie mogą być zajmowane przez innego rodzaju pojazdy.

§ 12.

Zabrania się postoju wszelkich pojazdów w celu oczekiwania przed Teatrem Wielkim.

Dorożki winny zająć postój na ul. Wały Batorego z kierunkiem do zamku a inne pojazdy na ul. Wały Wazów w kierunku północnym.

§ 13.

Na ulicach zamkniętych zarządzeniami Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Poznaniu ruch uliczny jest zabroniony.

Ulica zamknięta wskutek zarządzenia Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego w Poznaniu lub też wskutek robót drogowych winna być oznaczona tablicą białą z napisem czarnym na słupie 2.10 m. wysokości, celem zwrócenia uwagi przejezdnych i odpowiedniego pouczenia co do sposobu pominięcia inną ulicą.

Nad taką tablicą winna się znajdować tarcza czerwona o średnicy 30 cm. w nocy oświetlona czerwonym światłem.

Takie same znaki ostrzegawcze winny się znajdować również na rogach ulic prowadzących do ulicy zamkniętej.

§ 14.

Wszelkie pojazdy oraz wszystkie osoby znajdujące się na ulicy winny się stosować:

1. do zarządzeń i wskazówek organów Policji Państwowej oraz organów bezpieczeństwa i porządku publicznego;
2. do wszystkich znaków stałych i napisów regulujących ruch kołowy względnie pieszy.

§ 15.

Przepisy niniejszego Rozporządzenia nie mają zastosowania do pojazdów straży pożarnej, policji państwowej, wozów sanitarnych i pogotowia ratunkowego, (elektrowni, gazowni,

wodociągów, tramwajowego), spieszących do wypadków oraz nie dotyczą zwartych oddziałów wojskowych. Ponadto udzielam uprawnień z § 46 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 27 stycznia 1928 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 396), wozom Pogotowia Ratunkowego im. Marszałka Piłsudskiego co do nieprzestrzegania przepisów o szybkości jazdy, o ruchu pojazdów na skrzyżowaniach dróg i ulic, o mijaniu i wyprzedzaniu pojazdów, używaniu odmiennego oświetlenia i odrębnych sygnałów dźwiękowych.

Osoby i pojazdy wszelkiego rodzaju zobowiązane są zatem zawczasu usuwać się z drogi i pozostawić miejsce wolne do przejazdu tym wszystkim wyżej wymienionym pojazdom.

§ 16.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień rozdziału IV. ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. o zmianie ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151), o ile w danym wypadku nie mają zastosowania postanowienia kodeksu karnego z dnia 15 maja 1871 r.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: (—) Borkowski.